

De Soroptimist

jaargang 83
nummer 2
december 2015

Advocacy:

twitteren
en lobbyen

Fietsen voor
vrouwenrechten

**Melanie
Linssen**
Accountant
werd arts

Van de Uniepresident

Vluchteling = medemens

En dat we vergeten we nogal eens als we tegelijk aan onze eigen economische crisis denken, die we misschien wel aan den lijve ervaren. Of als we angstig zijn door de grote aantallen en / of voor de cultuurverschillen, waarvan we ons dan ook nog in hoofdzaak de negatieve voor de geest halen. Een vluchteling is iemand die zijn woongebied is ontvlucht uit vrees voor geweld of zijn leven. En dat zegt dus niets over zijn financiële situatie. Die speelt in feite alleen maar een rol in de vraag hoe hij of zij uit die bedreigende situatie weg kan komen. Ik vond een opmerkelijke uitspraak van Lucretius, Romeins dichter en filosoof c.95-55 BC:

Aangenaam is het, wanneer stormen over de wijde zee de wateren in beroering brengen, vanaf het strand de grote nood, waarin uw medemens verkeert, gade te slaan; niet omdat de kwelling van een ander voor u een heerlijk genot oplevert, maar omdat het aangenaam is gewaar te worden, van welke rampen ge zelf vrij zijt.

Alsof hij toen al onze kranten las.

Je medemens, is iedere persoon met wie je op deze aarde leeft: je naaste, je broeder of zuster... en werden we niet geacht die lief te hebben? Er is op dit moment een grote groep medemensen die uit LIJFSnood onze kant op komt. De positie van de vrouwen en kinderen onder hen is vaak slechter dan die van de mannen, bijvoorbeeld omdat hun asiel of verblijfsvergunning afhankelijk is van de echtgenoot. Ik wil degenen die daar nog niet concreet vorm aan hebben gegeven op wat gemakkelijke 'vanachterdecomputervindbare' openingen wijzen om eens te bezien wat er op individueel en/of clubniveau voor met name vrouwen en kinderen zou kunnen worden opgestart: ik noem willekeurig en niet uitputtend:

- ikwilietsdoenvooreenvluchteling.nl
- WO=MEN Dutch gender platform, info@wo-men.nl
- De steungroep vrouwen zonder verblijfsvergunning
- De stichting Zami (een organisatie voor zwarte, migranten en vluchtelingenvrouwen)
- Het landelijk islamitisch vrouwen netwerk, www.livn.nl; info@livn.nl
- Tesselschade-Arbeid Adelt, taa@tesselschade-arbeidadelt.nl
- Gelijk=Anders, www.gelijkisanders.nl
- Nabuur, www.nabuur.com

En zo zijn er nog veel meer. Waarom? Nu, omdat wij het in vergelijking met de vluchtelingen hier nog steeds ontzettend goed en veilig hebben en vooral vanwege de diep gemeende inhoud van de titel van dit stuk. En zo simpel is het in feite: Wim Kan 1911-1983:

Als ieder mens één ander mens gelukkig zou maken, was de hele wereld gelukkig.

Ingrid Blaauw
Uniepresident

De Soroptimist is het magazine voor Soroptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt vier keer per jaar.

Redactie-adres
redactie@soroptimist.nl

Deadlines en verschijningsdata

nr. 83/3
deadline teksten: 8 februari 2016
verschijningsdatum: 18 maart 2016

nr. 84/4
deadline teksten: 2 mei 2016
verschijningsdatum: 21 juni 2016

Redactie

Helma Coolman (hoofredacteur)
Coosje Hoekstra, Rose-Marie Kaanen, Karin van der Kar, Heleen Schoonen, Dietlindt Seijsener, Heleen van der Sluys en Ally de Vries

Ontwerp

Myrthe Bergboer (Caplan, Arnhem)

Opmaak

Vincent Smits

Fotografie

Rose-Marie Kaanen, Karin van der Kar en Janita Sassen

Visagie cover

Carla Strojickens, makeup4u

Advertenties

Soroptimini € 45,-
Soroptimini dubbel formaat met foto € 85,-
Overige tarieven op aanvraag via:
redactie@soroptimist.nl

Productie

Ecodrukkers
www.ecodrukkers.nl

Bureausecretariaat Soroptimistcentrum

www.soroptimist.nl
(020) 692 29 21 (ma t/m do: 10.00-13.00 uur)
info@soroptimist.nl

Alle overige informatie over het Uniebestuur vindt u op de website: www.soroptimist.nl

Informatie omtrent lidmaatschap kunt u vinden op www.soroptimist.nl of inwinnen via het bureausecretariaat: telefoon (020) 692 29 21.

Deze uitgave van De Soroptimist is mede mogelijk gemaakt door Ecodrukkers. Het magazine is duurzaam gedrukt met plantaardige inkt op verantwoord FSC papier en is geheel klimaatneutraal.

www.soroptimist.nl
www.soroptimisteurope.org
www.soroptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

COLOFON

inhoud

Kort nieuws

4

Coverstory

6

Melanie Linssen: accountant werd arts

Club- en regionieuws

10

Zomervergadering 2016

11

Programma Rhenen/Veenendaal

Vakvrouwen

12

In de keramiek

Concert Syrië 'Back to School'

14

Met Misha Fomin

Club- en regionieuws

17

Unienieuws

Uniewebsite

18

Achter de schermen

Algemeen Fonds

20

Donatie erfenis Carla Atzema

Zomervergadering

22

Hoe organiseer je zo'n dag?

Conferentie Women's Shelters

24

Werkconferentie

26

Twitteren en lobbyen

Club- en regionieuws

28

Open heart - open door

29

Internationale verbinding

Daantje, deeltijdhond

30

Vrouwenstudiefonds

32

Oriënteert zich op toekomst

Ride 4 Women's Rights

35

Fietsen voor vrouwenrechten

The Climate Miles

36

Geiten voor Nepal

37

Op bezoek bij

38

Stichting Ceres

Estafette

40

Simone Wilms in Kenia

In Memoriam

42

De Vakantiehuisen van de Soroptimisten

→ Soroptimare in Ouddorp (Zuid Holland)

Uitwaaien of luieren aan het strand in Zuid Holland vlakbij Renesse.

Meer informatie en reserveren: Aleid D'Hond-Drexhage (0187) 49 04 60
Henriette van Lennep (0187) 64 17 58
of via www.soroptimist.nl (inloggen)
soroptimare@soroptimist.nl

→ Gré Kellerhuis te Epen (Zuid-Limburg)

Geniet van natuur, cultuur en een bourgondische maaltijd in Zuid-Limburg. Er is plaats voor tien personen.

Meer informatie en reserveren: Gwenny Smeets (06-40554180),
Yvonne Schifflers (06-52331815)
of via www.soroptimist.nl (inloggen)
grekellerhuis@soroptimist.nl

Vrouwen in concert voor Syrië!

Vier Soroptimisten, samen kwARTet, allen musici, willen graag hun bijdrage leveren aan het Unieproject Syrië 'Back to School'. Wij doen dat via de muziek, want dat is ons vak. Vakvrouwen voor vrouwen! Wij bieden het programma VROUWEN met liederen, duetten en teksten over vrouwen in verschillende levensfasen, situaties in diverse landen. Vreugde, verdriet en alle emoties die bij het leven horen. Natuurlijk veel over de liefde; iedere dichter en componist heeft daar wel wat over te vertellen. Wat een inspiratiebron! Maar ook moederschap is een belangrijk onderwerp, denk aan de wiegeliedjes die overal ter wereld worden gezongen. De keuze was moeilijk, er is zoveel moois geschreven.

Heb je plannen om met je club een benefietconcert te organiseren als fondsenwervende activiteit, of ben je nog op zoek naar een geschikt evenement voor het Syrië-project? Neem contact op met kwARTet. Wij werken graag met jullie samen. Wij hebben een kant-en-klaar draaiboek voor de organisatie van een concert.

Kom in actie

Samen zoeken we naar een geschikte datum. Jullie organiseren de locatie, met gestemde vleugel, zorgen dat de zaal vol komt, vinden sponsors en wij doen de rest. Onze ervaring is dat je met een dergelijk concert goede opbrengsten kunt verwachten. Club Bommelerwaard gaat het programma van kwARTet brengen op 16 april 2016. Wees de volgende club om ons 'in huis' te halen. Meer informatie via Wanda Peters, 06 - 40 51 45 72, of wandapeters@vodafonehuis.nl.

Wanda Peters
club De Bilt-Bilthoven

kwARTet

bestaat uit:

Wanda Peters - sopraan	club De Bilt-Bilthoven
Irene Maessen - sopraan	club Bommelerwaard
Yvonne Hoekstra - piano	club Utrecht
Beatrice Dees - teksten/regie	club Utrechtse Heuvelrug

Meer informatie op:

www.irenemaessen.nl en
www.zangstudiobilthoven.nl

Verdraaid Goed Award

Barbara Oomen van club Walcheren heeft de Verdraaid Goed Award gekregen. Deze prijs wordt jaarlijks door het Zeeuws Vrouwen Platform uitgereikt aan een organisatie of persoon die laat zien dat Zeeuwse vrouwen in werk, gezin en samenleving een gelijke kans hebben. Barbara is decaan van de University College Roosevelt en reageerde totaal verrast op de prijs. "Dit had ik niet zien aankomen, een hele fijne verrassing." Voorzitter Emmy Galama van het Zeeuws Vrouwen Platform reikte de prijs uit.

Ze benadrukte nog maar eens dat er vooral feministische mannen nodig zijn om vrouwen gelijke arbeidskansen te geven. "Wat we ook nog vaak horen is dat vrouwen voor hetzelfde werk minder betaald krijgen dan mannen. Vrouwen moeten wat dat betreft wat brutaler worden."

Agenda Wintervergadering 6 februari 2016 in Ede

Aanvang: 10.00 uur in De Reehorst te Ede. Zoals altijd veel financiële stukken ter goedkeuring op deze jaarlijkse bijeenkomst. Verder benoemingen, onder wie de feestelijke benoeming van Tonny Filedt Kok tot erelid. Andere agendapunten zijn:

- Bijstelling van het jaarplan
- Nieuwe Media
- Beschermvrouw: A Champion for Change

Om 12.15 presenteert club Rhenen/Veenendaal zich als organisator van de Zomervergadering 2016. Na de lunch is er van half twee tot vier uur een middagprogramma met onder meer aandacht voor Soroptimisten voor een duurzame wereld en Ride for Women's Rights. Kijk voor een volledige agenda op de website www.soroptimist.nl onder bibliotheek (inloggen).

Mariet Verhoef gekozen tot inkomend SI president

Oud-Uniepresident Mariet Verhoef van club Zwolle is door de Gouverneursvergadering van SI Europa voorgedragen als President van onze wereldwijde koepel SI in de periode van 2017 – 2019. Mariet is momenteel president van Women for Water. Deze organisatie heeft zij zelf opgericht tijdens haar periode als voorzitter van Soroptimist Europe. Women for Water wil bijdragen aan toegang tot schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen en ziet dit als voorwaarde voor sociale en economische ontwikkeling voor vrouwen. Voorts is Mariet actief als Liaison for Africa, waarbij zij haar brede ervaring binnen het Soroptimisme inzet voor de totstandkoming van een Afrikaanse Federatie.

Op deze plaats tevens een correctie: programma-coördinator Marlène van Benthem is tijdens de GM in Lissabon gekozen tot programma director van SIE in plaats van vice-president, zoals wij abusievelijk vermeldten.

Oproep: deel je ervaringen met vluchtelingen

Nu de vluchtelingen uit oorlogsgebieden met honderden per week ons land binnenkomen, bieden Soroptimisten op diverse plekken helpende handen. Andere clubs overwegen dat ook of juist niet, of weten niet waar te beginnen nu de hulpvraag zo groot is. In het komende nummer willen we graag aandacht besteden aan deze problematiek. Daarom vragen we jullie ons via mail kort jullie ervaringen laten weten. Wij nemen dan contact met jullie op. Stuur je mail naar: redactie@soroptimist.nl o.v.v. vluchtelingen.

Helma Coolman
hoofdredacteur De Soroptimist

Soroptima Forma

Julia Ergaeva

- Architect
- Eigenaar reisorganisatie Art Nouveau Travel
- club 's-Gravenhage

Ik ben een verrijkt mens door vele culturen. Geboren in Letland, opgegroeid in Rusland en twee decennia wonend en werkend in Nederland. Mijn architectuuropleiding in Moskou bracht me niet alleen in de architectuurwereld maar ook in de reiswereld. Ik ontwerp nu geen gebouwen maar ik laat mensen de schoonheid van de wereld zien en voelen. Ik heb mijn eigen reisorganisatie Art Nouveau Travel, gespecialiseerd in betrokken groepsreizen voor kleine gezelschappen. Estland, Letland, Litouwen, Rusland, Armenië, Georgië, Oezbekistan, landen die nog niet zo lang geleden bij de Sovjet Unie hoorden, ieder met een eigen karakter. Mijn persoonlijke betrokkenheid bij deze landen maakt mijn reizen speciaal. De meeste reizen begeleid ik zelf en ik zorg dat de deelnemers veel meer te zien en te horen krijgen dan in de reisgidsen beschreven staat. Mijn reizigers zijn mensen met een brede belangstelling voor cultuur, architectuur, geschiedenis en niet te vergeten muziek. Vaak organiseer ik reizen op maat voor groepen vrienden of collega's, geheel naar eigen wens samengesteld. Zo heb ik voor een groepje Soroptimisten een reis naar Riga georganiseerd. Ik blijf graag in beweging. Nu volg ik een opleiding Fashion stylist en Personal shopper. Dat gaat ook om begeleiding, maar dan bij shoppen! Hierbij help ik mensen hun eigen stijl te ontdekken en zonder miskopen thuis te komen. Dan hoef je niet meer voor de volle kast te staan denkend: "Ik heb niks om aan te doen!" En ook hier, net als bij mijn reizen, staat persoonlijke aandacht centraal. Dit is mijn manier om de wereld een beetje mooier te maken.

www.artnouveautravel.nl
info@artnouveautravel.nl

Melanie Linssen-Meijer

Geboren

1971, Curaçao

Opleiding

1990-1993
Nyenrode Business University:
BBA (Bachelor of Business
Administration)
1993-1998
NlvRA/Nyenrode:
Accountancy
2002-2008
Universiteit Utrecht:
Geneeskunde
2008-2012
UMC Utrecht Julius Centrum:
Huisartsopleiding
2009-2010
Chi Neng Institute:
instructor Level 1 + Kinderen Chi
Neng Qi Gong

Werk

1994-1998
Assistant Accountant bij
accountantskantoor Arthur
Andersen
1998-2002
betrekkingen bij BBDO
Nederland, Cap Gemini Ernst &
Young, Moshi Moshi Europe
en Stichting UK
2008-2010
Mede-auteur serie weerbaar-
heidsboekjes voor het jonge kind
2012-2015
(waarnemend) Huisarts bij
diverse praktijken
2014 – nu
Huisarts Penitentiare Inrichting
Ooyenhoek, Zutphen
2013 – nu
Eigenaar BLOEM Leefstijlbege-
leiding in Gezondheidscentrum
Het Heelhuus, Warnsveld

Lid van

Club Zutphen sinds 2014,
daarvoor van club Stichtse Vecht

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Janita Sassen

ACCOUNTANT MELANIE LINSSEN-MEIJER WERD ARTS:

‘Ik wist, ik kan opnieuw beginnen!’

‘Opereerder’ wou ze worden. Het woord chirurg kende ze niet, maar dat ze mensen wilde helpen beter te worden, wist ze wel. Maar ze wilde ook net als haar vader een meditatiekamer hebben met wierook, kaarsjes en Boeddha’s. Het liep heel anders en toch ook weer niet. Melanie Linssen-Meijer ging naar Nyenrode Business University, werd accountant en financieel directeur. Niet opereren en niet mediteren. Wel bakken met geld verdienen, een appartement nabij het Vondelpark in Amsterdam en een hippe MGF cabrio. Maar het tij keerde, Melanie stapte uit de financiële wereld en werd alsnog arts. En vond daarbij meditatie- en andere technieken die haar helpen in de begeleiding en behandeling van patiënten.

In haar huis in Warnsveld ontmoeten we elkaar voor een gesprek waar we een uurtje of twee voor hebben uitgetrokken. De kipjes scharrelen buiten over het terras en binnen houdt de vrouwelijke Boeddha Guanyin een oogje op ons. Zonder dat we er erg in hebben zijn opeens meer dan drie uur verstreken. Lunchbroodjes helemaal vergeten, haastje-repje naar school om de kinderen te halen. Wat een verhaal! Open en eerlijk verteld, over glorieuze momenten en diepe dalen: het portret van Melanie Linssen-Meijer, huisarts, lid van club Zutphen.

Ze woont sinds zomer 2014 met man Geert, zoon Loek (8) en dochter Immie (5) in Warnsveld en is waarnemend huisarts in de regio Zutphen, onder meer in de plaatselijke gevangenis.

Daarnaast begeleidt ze cliënten in haar eigen praktijk BLOEM Leefstijlbegeleiding in Gezondheidscentrum Heelhuus in Warnsveld. Ze is lid van de Huisartsen Adviesgroep Seksu-

“En zo begon ik in 2002 als dertigjarige alsnog aan de studie geneeskunde. Door de week colleges en practica, in het weekend als verpleeghulp”.

ele Gezondheid en voorzitter van de Stichting Kind en Seksualiteit. Haar werk kent drie belangrijke aandachtspunten: somatisch onvoldoende verklaarde lichamelijke klachten (SOLK), preventie (leefstijl, voeding, beweging) en gezond (seksueel) gedrag van kinderen en normale seksuele ontwikkeling. Maar eerst terug naar haar afkomst. “Mijn vader is accountant, maar hij heeft ook een spirituele kant met aandacht voor meditatie, yoga en filosofie. Mijn moeder werd juf op de basisschool op Curaçao, waar ze toen werkten”. Haar ouders adopteerden een jongetje uit Colombia, dat later au-

tistisch en verstandelijk beperkt bleek te zijn. Daarna werd nog een zoontje geboren. In Nederland kreeg Melanie nog een zusje. “Er waren behoorlijke problemen met de twee jongetjes. Ik herinner me dat ik vooral op mijn kamer zat te schrijven en te tekenen”.

Doorhalen

Als kind wilde ze ‘opereerder’ worden, maar het vooruitzicht van tien jaar studie deed haar anders besluiten. “Een vriendje ging naar Nyenrode, dat leek me ook wel wat. Niks voor jou, zei een leerkracht. Toen leek me dat juist een uitdaging. Het werd Bedrijfskunde BBA: Bachelor of Business Administration, drie jaar, met een intensief

sociaal leven bij een populaire jaarclub. Ik deed aan alles mee: nachten doorhalen, roken en drinken. Het werd extreem stressvol toen mijn moeder borstkanker kreeg, mijn broertje in aanraking kwam met justitie en mijn adoptiebroertje dagenlang vermist was. De studie ging me desondanks goed af en op mijn 21^e was ik klaar”. Daarna combineerde ze een baan bij het Amerikaanse accountantskantoor Arthur Andersen en Accountancy met een studie NlvRA/Nyenrode. Veel opdrachten binnen de reclamewereld, waar ze na vier jaar werd gevraagd om over te stappen en financieel manager te worden. Later volgde ze de financiële directeur op. “Ze zagen me als high potential. Ik voelde me gevleid en stapte er in. Mijn eerste taak werd om een team van vijftig mensen te halveren... Alleen de motivatie om met de resterende mensen optimaal aan het werk te blijven hield me op de been. En toen kwam de klap. De voorzitter van de Raad van Bestuur deelde mee dat de ontslagen doorgingen en dat uiteindelijk iedereen weg zou moeten. Ik voelde me bedonderd. Ondertussen rookte ik twee pakjes per dag, dronk soms per avond wel een fles wijn en was mijn relatie gestrand. Midden in een nacht schreef ik mijn ontslagbrief. Stom natuurlijk, geen financiële regeling of ontslagvergoeding”. Melanie kwam op de bodem van de put terecht. “In één keer alles kwijt. Ik dacht: nu word ik vast depressief. Maar op een ochtend scheen de zon naar binnen en kwam er een diep bevrijdend gevoel over me, heel bijzonder. Ik wist: ik kan opnieuw beginnen!”. Dat was in het jaar 2000, ze nam een sabbatical en startte met de driejarige opleiding ‘Schrijven voor Kinderen’. Daarnaast deed ze vrijwilligerswerk bij de Kinder-telefoon.

Ommekeer

Dat bleek een grote ommekeer. Ze trof er co-assistenten die de eerder gekoesterde wens om arts te worden aanwakkerden. Ook leerde ze Iva Bicanic kennen, met wie ze later drie

weerbaarheidsboekjes schreef voor het jonge kind. En ze verdiepte zich in kindermishandeling en seksueel misbruik. Na negen maanden was haar geld op en ging ze parttime als financieel manager werken bij een keten kinderdagverblijven. De andere dagen studeerde ze bij de LOI natuur- en scheikunde. “Een zwaar jaar, alles zelf beslissen, alle motivatie uit jezelf halen. Maar het einde van het verhaal is dat ik op de Utrecht University werd aangenomen en zo begon ik in 2002 als dertigjarige alsnog aan de studie geneeskunde. Door de week colleges en practica, in het weekend als verpleeghulp oksels en billen wassen. De propedeuse was in een jaar binnen, cum laude!”. Met de winst van de verkoop van het appartement in Amsterdam kon ze een deel van de studie betalen. De rest kwam uit fondsen en renteloze leningen. In 2008 studeerde Melanie af als basisarts en in 2012 als huisarts. Intussen had ze met oud-collega van de Kindertelefoon Iva Bicanic – GZ-psycholoog en coördinator van het Landelijk Psychotraumacentrum Kinderen en Jeugd UMC Utrecht en van het Centrum Seksueel Geweld – een serie weerbaarheidsboekjes geschreven. De drie boekjes zijn in de herdruk gebundeld als ‘De Baas over je Lijf’. “Het gaat er om dat kinderen leren dat hun lijf van hen is. En daarbij hoort ook dat ze de normale benamingen leren voor de geslachtsdelen (piemel, plasser, penis en spleetje, plasser, vagina). Ouders en ook professionals vinden het soms lastig om de geslachtsdelen te benoemen. Maar

als een kind er geen woorden voor heeft, hoe kan het er dan ooit over praten? Uit onderzoek blijkt dat kinderen die opgroeien in een open klimaat, als tiener beter voorbereid zijn op het gebied van seksualiteit. Zo hebben ze minder te maken met dwang, zijn ze wat ouder als ze voor het eerst met iemand naar bed gaan en gebruiken ze vaker voorbehoedsmiddelen”.

Kind en Seksualiteit

Al gauw werd Melanie gevraagd voor ouderavonden en workshops en schreef ze artikelen over dit onderwerp. Ze richtte de Stichting Kind en Seksualiteit op en schreef de informatieve website www.kindenseksualiteit.nl. Het sluit aan bij de aanbevelingen van de Commissie Gunning na de Amsterdamse zedenzaak: het vergroten van kennis van normaal seksueel gedrag bij kinderen. Want als je niet weet wat normaal is, hoe kun je dan weten wat afwijkt? De stichting heeft drie projecten op stapel staan en zoekt nog sponsors. “Hopelijk zijn er Soroptimistclubs die ons willen helpen”. Haar vertrek uit de financiële wereld zorgde voor een sterke spirituele ontwikkeling. Ze stopte met roken en drinken en pakte het mediteren weer op. In 2003 kwam ze in aanraking met een vorm van meditatie in beweging, Chi Neng Qigong. Inmiddels is ze zelf

instructeur. “Ik voel dat mijn leven draait om contacten en het realiseren van je wezenlijke Zelf. Dat gun ik iedereen”. Naast haar werk als waarnemend huisarts heeft ze daarom ook haar eigen praktijk voor individuele begeleiding BLOEM. De meest recente stap in haar artsenbestaan is de postdoc-opleiding Integratie Geneeskunde. Veel van haar cliënten hebben onbegrepen klachten, waar de eigen huisarts niet uitkomt (SOLK). En bij een groot deel speelt seksueel misbruik of kindermishandeling in de voorgeschiedenis. Dat maakt de cirkel rond. “Met mijn vrijwilligerswerk voor de Stichting Kind en Seksualiteit proberen we de weerbaarheid van kinderen te vergroten, als preventie van seksueel misbruik. Als huisarts en ook als behandelaar bij BLOEM werk ik met de gevolgen hiervan. Ook in de gevangenis: veel gedetineerden in hun jeugd mishandeld. Zo gaat het dus, denk ik dan wel eens, als we als maatschappij kindermishandeling laten voortbestaan. Dat motiveert me extra om met de stichting bezig te zijn”. En daarnaast? “Eh.... Knutselen met mijn kinderen, hip haken, lekker met een kop kruidenthee en een stukje pure chocola, en voor het slapen gaan Chi Neng Qigong”.

Avond over vluchtelingencrisis

De Stoomhal in Wormer, van oudsher een industrieel mannenbolwerk, was op 15 september het podium voor vrouwen tijdens een mini-symposium van club Zaanstreek. Het thema 'Diversiteit en integratie' is actueel door de vluchtelingencrisis. Gast-spreker Domenica Ghidei nam ons in onze zoektocht rond dit onderwerp bij de hand.

Domenica (1962) vluchtte op vijftienjarige leeftijd alleen uit Eritrea en kwam twee jaar later min of meer toevallig naar Nederland. Zij was tolk bij het Ministerie van Justitie, studeerde rechten en is nu onder meer lid van het College voor de Rechten van de Mens. Zij vervult diverse bestuurs- en adviesfuncties over vluchtelingen- en migratievraagstukken. Zij kreeg de mensenrechtenprijs van het Clara Wichmann instituut voor haar boek 'Door het oog van de naald' waarin zij de asielprocedure in Nederland beschrijft. Domenica vertelt over haar ervaring als vluchteling, de moeilijkheden die zij ondervond, de ondersteuning die zij kreeg en hoe zij haar huidige positie bereikte. Zij spreekt van (trotse) dankbaarheid jegens de Nederlandse samenleving. Zij wijst ons op de behoefte van iedere ontheemde om houvast te zoeken in iets dat bekend is. Ook belangrijk is het gevoel van veiligheid en het idee dat je erbij hoort. Verbinding maken, iemand bezien en in de ogen kijken (wie is deze mens), dát is nodig. Na de inleidende woorden van Domenica volgt een forumdiscussie met onder anderen Songül Mutluer (gemeenteraadslid), Azru Milli (arts) en Alida Joachim (oud-directeur van een vnl. 'zwarte' basisschool in Zaandam Zuid). De avond was bedoeld ter verdieping en om eventueel nieuwe leden te interesseren voor onze club. Daar zijn zij met deze inspirerende avond zeker in geslaagd.

Rita Morsch
club Zaanstreek

Club De Eemsmond ondersteunt projecten in Ghana

Zaterdag 3 oktober overhandigde bestuurslid Efiena Bil van club De Eemsmond twee cheques van in totaal duizend euro aan Aline Hut van de Stichting Adwuma Ye, dat 'Goed Werk' betekent.

links Aline Hut van Stichting Adwuma Ye en rechts Efiena Bil van club De Eemsmond

Zeshonderd euro daarvan is bestemd voor het project 'Tuma Viela'. Dit is een project voor mens en milieu. Vrouwen krijgen een kans om te werken en ook is er aandacht voor een schoner milieu. Kinderen kunnen plastic zakjes (afval) van de straat verzamelen en deze aanleveren bij Tuma Viela. De vrouwen van Tuma Viela bewerken deze zakjes en maken er schooltassen, etuis en jassen van. Deze producten kunnen de kinderen weer ophalen. Zo hebben kinderen soms voor eerst in hun leven een eigen schooltas! Het project 'New Cooking Bag' introduceert de bij ons alom bekende hooikist in Ghana. Door gebruik te maken van de 'Cooking Bag' (onze hooikist in een nieuw jasje) zijn de vrouwen minder tijd en geld kwijt aan het maken van eten. En hebben zij meer tijd om zichzelf verder te ontwikkelen. Meer informatie over Adwuma Ye in Ghana is te vinden op www.adwuma-ye.com.

Marjet Bos
club De Eemsmond

Soroptimisten en Vincentius helpen elkaar een handje

Club De Meierij (Den Bosch) heeft een cheque van € 1.000,- ontvangen ten behoeve van Syrië 'Back to School'. Eenmaal per jaar organiseert onze lokale Vincentius Vereniging een mega boekenbeurs waar jong en oud van heinde en ver naar toe trekt. De opbrengst van deze beurs wordt verdeeld onder vele projecten in ontwikkelingslanden. Onze club bood tien vrijwilligers aan om te helpen de dag tot een succes te maken. Dit evenement wordt al 41 jaar gehouden, dus velen weten dat dit een magisch evenement is. Magisch omdat er nog zoveel belangstelling is in een tijd dat een ieder kan beschikken over een e-reader en een passend muziekje al veelal van Spotify afkomstig is. Onze Soroptimisten hebben al vele jaren een plezierige verbinding met Vincentius en afgelopen jaar hadden wij weer het enthousiaste gevoel om de handen eens stevig in elkaar te slaan en dus waren wij van vrijdagavond tot en met zondagmiddag achter vele stands te vinden.

Heb je ook boeken over en wil je ons steunen? Een grote partij wordt bij je opgehaald. Stuur een mailtje naar boekenbeurs@live.nl. Je kunt ze het hele jaar door ook brengen: Vincentiushuis, Havenstraat 11A, Den Bosch, (073) 613 32 61.

Zie ook: www.vincentiusdenbosch.nl.

Marlies van der Staay
club De Meierij

Tekst: Monica Brouwer
Foto's: John Niessen

4 juni in
Rhenen en
Veenendaal

Geschiedenis, natuur en cultuur op zomervergadering juni 2016

Club Rhenen-Veenendaal heeft het programma voor het middagprogramma van de Zomerververgadering 2016 bijna rond. Jullie kunnen kiezen uit vijf aantrekkelijke programma's. Twee verschillende excursies in Rhenen, twee programma's in Veenendaal en een fietstocht langs de Grebbelinie. We lichten alvast een tipje van de sluier op.

→ Rondleiding over de Grebbeberg en bezoek aan het Militair Ereveld

De Grebbeberg is het einde van de Utrechtse Heuvelrug. Met een hoogteverschil van ruim vijftig meter biedt de berg een spectaculair uitzicht over natuurgebied de Blauwe Kamer, de Nederrijn en de Betuwe. We starten met een bezoek aan het Militair Ereveld Grebbeberg. Dit is de eerste oorlogsbegraafplaats in Nederland. Ieder jaar worden hier op 4 mei de gevallen herdacht. Vervolgens maken we een korte wandeling naar de 'Konings-tafel'; dit is het plateau met een schitterend uitzicht op het omliggende land met de voorbijstromende rivier.

Monument op de Grebbeberg.

→ Rondleiding door natuurgebied 'de Blauwe Kamer'

Op de oever van de Nederrijn ligt aan de voet van de Grebbeberg het rivieroeversreservaat 'de Blauwe Kamer'. In 1992 is de zomerdijk afgegraven om het natuurlijke rivieroeverslandschap te herstellen. Sindsdien heeft de rivier vrij spel en is de natuur dankzij overstromingen voortdurend in beweging

en ontwikkeling. Er zijn hoogteverschillen, wilgenbossen en moerassen ontstaan met een enorme verscheidenheid aan flora en fauna. Zelfs de imposante visarend is hier gespot! Een deel van de Nederlands natuurfilm 'Holland, Natuur in de Delta' is in de Blauwe Kamer gefilmd.

→ Bezoek aan het culturele hart van Veenendaal

Enkele jaren geleden is in het centrum van Veenendaal het Kees Stipplein aangelegd. Genoemd naar de Veenendaalse schrijver Kees Stip. Vooral bekend van zijn dieren gedichten die hij onder het pseudoniem Trijntje Fop publiceerde in de Volkskrant. Het plein heeft zich ontwikkeld tot hét culturele hart van de binnenstad. Aan het plein staat de Cultuurfabriek, architectonisch gezien een bijzonder gebouw, waarin het Viseum en de bibliotheek gevestigd zijn. Het Kees Stipplein is bovendien de vertreklocatie voor de culturele gedichtenroute in het centrum. Het bezoek zal in het teken staan van een gevarieerde culturele belevenis.

De poort bij het culturele hart van Veenendaal.

→ Nepalees programma

Club Rhenen-Veenendaal werkt samen met onze friendshiplinkclubs, Munster-Mauritz (Duitsland) en Isle of Man, aan het Maiti Nepal project. Het doel van dit project is dat meisjes in de grensgebieden van Nepal geen slachtoffer worden van mensenhandel. Naar aanleiding van dit project zetten we samen met Nepalese verenigingen en vertegenwoordigers een bijzonder cultureel Nepalees programma op.

→ Fietstocht langs de Grebbelinie, cultuur en natuur

Liniedijken, forten, bunkers en grachten bepalen het beeld van de Utrechtse Grebbelinie, de verdedigingslinie die van Rhenen langs Veenendaal, via Amersfoort naar Bunschoten loopt. Voor de verdediging van ons land is de linie al lang en breed overbodig. Maar als cultuurhistorisch monument is zij nog altijd van grote waarde. De natuur heeft de dijken en kades overgenomen; vogels, vlinders en amfibieën bewonen de linie. In de beschutting van de dijken bewegen zij zich makkelijk van het ene leefgebied naar het andere. De Grebbelinie is daarom van groot belang als ecologische verbingszone. Op de fiets bekijken en beleven we een deel van de Grebbelinie.

Vakvrouwen

Wat is je achtergrond?

Naam: Leni Venne
Leeftijd: 73 jaar
Woont: alleen, heeft dochter, zoon en vijf kleinkinderen
Passies: tekenen en schilderen, dichten en de moestuin
Lid van club: Leiden

Als vierde uit een groot gezin was ik al jong bezig met ‘dingen maken’. Na een opleiding tot chemisch analist heb ik met veel plezier op verschillende laboratoria gewerkt, gespecialiseerd in verf en verfgrondstoffen. Op de Vrije Academie in Den Haag volgde ik in de avonduren lessen klei en glazuren en in Amsterdam een opleiding keramiek. Mijn laboratoriumervaring kwam goed van pas. In 1972 startte ik mijn eigen atelier en ging ik ook lesgeven aan volwassenen en kinderen. Weer later, na een opleiding tot tekendocente heb ik mijn oude liefde voor kleur en de geur van olieverf weer opgepakt en ben gaan schilderen. In 1990 startte ik met anderen een galerie voor vormgeving in Leiden.

Naam: Marianne Tonies-Toonen
Leeftijd: 67 jaar
Getrouwd met: Vincent Tonies, moeder van een zoon en twee dochters, grootmoeder van negen kleinkinderen
Passies: kunst en cultuur, reizen, lezen en koken
Lid van club: Utrechtse Heuvelrug

Na mijn opleiding aan de Akademie voor Beeldende Vorming in Amersfoort ben ik mij gaan specialiseren in de geschiedenis van het porselein, onder meer aan de Staatliche Hochschule in Selb en in Lausanne. Ik raakte gefascineerd door de ontstaansgeschiedenis van porselein, de invloed die het had toen de eerste handelsreizigers via de zijderoute dit nieuwe materiaal naar Europa brachten. Niet alleen ontwerp en decoreer ik porselein en tegels, ook ben ik me gaan verdiepen in het restaureren van tegeltafels. Dat vond ik zo leuk dat ik uiteindelijk een opleiding tot restaurateur heb gevolgd in Antwerpen. In 1980 ben ik mijn bedrijf gestart: het Atelier voor Fine Arts in Driebergen.

Naam: Kate van Lookeren Campagne - Nuttall
Leeftijd: 53 jaar
Getrouwd met: Bram van Lookeren Campagne, twee dochters: Emily (19) en Hannah (15)
Passies: Alles wat met kunst te maken heeft, de natuur, reizen
Lid van club: Zutphen

Ik ben opgegroeid in Londen. Als kind was ik altijd creatief bezig, maar mijn grote liefde voor keramiek ontwikkelde zich vooral op de middelbare school door een inspirerende keramiekdocent. Ik studeerde geschiedenis aan de London University: Oriental and African studies. Via een stage in een atelier voor keramiekrestauratie ontdekte ik het vak, dat het denken en doen combineerde. Tijdens een tweejarige specialisatie in Sussex ontmoette ik mijn Nederlandse man. Na twee jaar loondienst in Londen en drie spannende jaren als ZZP'er in Parijs kwamen wij terecht in Zutphen, waar ik restaurator werd bij de provincie Gelderland en kort daarna docent bij de Opleiding Restauratoren in Amsterdam.

in de keramiek

Wat doe je nu?

Op mijn 65^e heb ik na 17 jaar de galerie vaarwel gezegd en ook met het geven van lessen ben ik gestopt, zo kan ik al mijn tijd en energie aan mijn eigen werk geven. In mijn keramiekatelier maak ik ‘Portretten’, personages met een verhaal, maskers en wat er verder zoal in me opkomt, ook maak ik werk in opdracht. De huid die ik mijn beelden geef, een combinatie van ondertekening en glazuur, zijn hierbij belangrijk. Van de pentekeningen die ik tijdens mijn reizen heb gemaakt werk ik sommige uit in olieverf. Sinds een jaar of tien probeer ik me ook in poëzie uit te drukken.

Ik ontwerp, schilder en restaureer nog steeds. Mijn werk heeft me tot nu toe bijzondere projecten en opdrachten gebracht. Begin dit jaar mocht ik een tegeltafel restaureren van de aankomst van de eerste trein bij een koffieplantage in Suriname. In de afgelopen maanden heb ik een opdracht voltooid om een 112-delig servies te ontwerpen en te beschilderen voor een Buitenplaats in Wassenaar. Ik heb geprobeerd om de stijlelementen van het huis en het persoonlijke verhaal van de familie te vatten in een ontwerp, dat recht doet aan de sfeer die het landgoed heeft. Daarnaast organiseer ik workshops en ben ik regelmatig gastdocent in België, Frankrijk en Zwitserland.

Inmiddels geef ik meer dan twintig jaar les en heb daarnaast een eigen bedrijf opgebouwd. Mijn werk als restaurator is erg gevarieerd. Het werk bestaat niet alleen uit het ‘herstellen van schade’, maar ook uit advies over conditie, transport, berging en onderhoud, volledige conservering en restauratieplannen voor collecties. De Opleiding Restauratoren zit sinds acht jaar bij de Universiteit van Amsterdam als een master- en post-master programma. Onderzoek speelt een steeds belangrijker rol in het vak en ik werk nu aan een promotieonderzoek naar het maakproces van 17^e en 18^e-eeuwse Nederlandse tegels en hoe veranderingen in de samenstelling de stabiliteit beïnvloeden.

Hoe ziet je toekomst eruit?

Het werken in het keramiekatelier blijft voorlopig mijn eerste liefde, ik heb nog beelden in mijn hoofd die er uit willen. De serie Egyptische diergoden is nog niet compleet. Daarnaast jeuken mijn handen nog steeds als ik een mooi landschap zie; compositie en kleur vragen erom geschilderd te worden. Een ogenschijnlijk klein voorval kan een aanzet zijn tot het schrijven van een vers. De buitenlucht in! Zolang het kan wil ik ook mijn moestuin blijven verzorgen en ook heb ik me voorgenomen meer tijd voor wandelingen vrij te maken. En vooral niet vergeten: het contact met familie en vrienden koesteren.

Nu onze kinderen volwassen zijn en zelf gezinnen hebben, geniet ik naast mijn werk ook enorm van het grootouder zijn. Alle (klein)kinderen wonen in het buitenland, dus wij reizen regelmatig naar China, Spanje en Zwitserland. Tussendoor hoop ik nog lang door te kunnen gaan met mijn vak en ik verheug me steeds weer in bijzondere projecten die een beroep doen op mijn werkervaring. Maar bovenal wil ik heel graag laten zien wat voor een prachtig materiaal porselein is en het ambacht van het decoreren doorgeven. Dus ik koester mijn vak en blijf schilderen in de oude techniek met respect voor het erfgoed in een eigentijdse vormgeving.

Op dit moment richt ik me op het afronden van mijn promotieonderzoek, maar ik blijf wel betrokken bij de praktische kant van het vak en de opleiding. Er zijn weinig gepromoveerde restauratoren in de wereld, laat staan in Nederland, en wij timmeren aan de weg. Ons vak is geen beschermd beroep. Dat maakt het bewaken van een hoog technisch, ethisch en theoretisch niveau moeilijk. Verder is de museum- en antiekwereld hard aan het veranderen en het blijft een uitdaging om te zorgen dat de opleiding meegaat. Het vak blijft boeiend en er is altijd iets nieuw te leren en te ontwikkelen.

Leni Venne

Marianne Tonies-Toonen

Kate van Lookeren Campagne - Nuttall

KAARTVERKOOP IN VOLLE GANG

Misha Fomin kijkt uit naar jubileum concert voor Syrië 'Back to School'

Net terug van concerten in Duitsland en diverse andere voor de boeg, maar toch vindt pianist Misha Fomin nog tijd voor een interview. Daarbij heeft hij onverwacht een grote verrassing voor ons: ontspannen laat hij weten dat zijn concert in Amsterdam zal worden gecompleteerd met een gezamenlijk optreden met het Atrium String Quartet. Een brede lach daarna maakt duidelijk dat hij er zin in heeft.

Het wordt een jubileumconcert voor hem, zijn tiende concert in het Concertgebouw, maar voor het eerst in de Grote Zaal. Zijn idee zijn vrienden van het ASQ uit te nodigen is een prachtige verrijking van het optreden. Het programma staat ook al vast: het laat-romantische Pianokwintet van César Franck. Maar er komt nóg een verrassing: hij heeft speciaal voor het gebeuren in Amsterdam de CD 'Clair de Lune' opgenomen. De helft van de opbrengst is voor het project. "In februari treffen de Atrium-leden en ik elkaar in Sint Petersburg om te oefenen. Ik heb daar een concert in de Philharmonie en zij zijn er dan ook. Daarvoor en daarna ontmoeten we elkaar in Berlijn, waar zij wonen als ze niet optreden. Wij kennen elkaar goed

Het Atrium String Quartet (foto: Maria Budtova). In 2000 startte in St. Petersburg het Atrium String Quartet met enkele studenten. Nu maakt het een wereldwijde zegetocht. Het kwartet bestaat uit Anton Ilyunin (viool), Anna Gorelova (cello), Sergey Malov (viool) en Dmitry Pitulko (alt).

CD Claire de Lune

Tijdens het concert op 24 april wordt een CD ten doop gehouden, die speciaal voor Syrië 'Back to School' op de markt wordt gebracht: *Clair de Lune*. De CD is alvast te bestellen via www.pianistfomin.live.

de af maar blijft als assistent van de befaamde lerares Lina Bulatova nog twee jaar bij het instituut betrokken. "Het voelde als familie, ook door haar verbondenheid met Helena Gnessina, de grondlegster van de opleiding. Lina had nog bij haar gestudeerd, voor haar was zij min of meer een soort 'oma' geweest." Daarnaast richt Misha zich met succes op zijn toekomst en zijn carrière. Hij valt bij verschillende wedstrijden in de prijzen en wordt allengs bekender. Toch verlaat hij Rusland in 1996. Deels voor verdere studie, deels om te spelen. In 1999 kiest hij ons land als het zijne.

"Er waren verschillende redenen voor mij en veel anderen, om weg te trekken. Moskou werd in die periode door alle politieke en economische ontwikkelingen een onrustige stad. Je wist niet wat die ontwikkelingen voor jou konden betekenen. Tegelijkertijd ontstonden er ook andere bewegingen, gericht op ruimte, op opener grenzen, waardoor het buitenland binnen mijn bereik kwam. Daar heb ik van geprofiteerd. Met optredens natuurlijk, maar ook met verdere studiemogelijkheden, in Weimar en hier in Amsterdam, bij het Sweelinck Conservatorium, bij Jan Wijn." Hij blijft hier, vindt er een naar eigen zeggen 'motiverend muziekleven', waarin hij zich verder kan ontplooiën en daarnaast ook rust. En, niet onbelangrijk, goede wereldwijde verbindingen dicht bij de hand.

De wereld ligt open

Want ambities heeft de jonge pianist eveneens: hij wil Europa nader verkennen, maar ook verder westwaarts trekken, andere continenten ontdekken. Ook die plannen lukken: optredens in vele landen in Europa, Noord Amerika volgden, met als recente hoogtepunten concerten in Carnegie Hall, New York, de Musikverein Wenen en het

Concertgebouw in Amsterdam. Voor het komende seizoen staat o.a. de Musikverein in Berlijn in de agenda. Tegelijkertijd blijft hij lesgeven, ervaringen delen. Via masterclasses (onder meer in Rusland) en sinds de oprichting van de stichting Mezzo Forte Piano in 2008 in Bilthoven. Hij is er artistiek leider en als zodanig betrokken bij wat de stichting naast concerten organiseert, zoals lezingen, cursussen, masterclasses en muziekonderwijs voor scholen. "Ik was zelf zo gelukkig in een muzikale omgeving te worden geboren en op te groeien. Veel kinderen hebben dat geluk niet. Daarom is muziekles op scholen zo belangrijk, maar daar hoeft het niet op te houden natuurlijk". Voor lesgeven maakt Misha Fomin bewust tijd: "Ik denk vooral omdat je wilt delen, overdragen wat je zelf leerde en nog steeds leert." Hiermee komt ons gesprek ten einde. Thuis wacht de studie en zijn jachthond Mephisto. Ook die vragen zijn aandacht en geduld, nu hij er weer (tijdelijk) is...

Kaarten bestellen?

Bestel je kaarten nu à € 45,- per stuk. Doe dat als club gezamenlijk, dan weet je zeker dat je bij elkaar zit. Van elke verkochte kaart is € 15,- voor Syrië 'Back to School'. Wij kunnen als Soroptimisten 1.500 kaarten voor de Grote Zaal verkopen! Bij een uitverkocht huis kan dat € 22.500,- opbrengen. Kaarten zijn te bestellen via www.pianistfominlive.nl.

Folders, digitaal of gedrukt, kun je opvragen via syrieback2school@soroptimist.nl. Een ondersteunende film kun je delen en bekijken via https://youtu.be/Pldd1_RYzhY.

Het concert is ook een goede gelegenheid om je Friendshiplink uit te nodigen voor een weekend. Op het programma onder meer een tocht door de Bollenstreek en bezoek aan Keukenhof en aan Haarlem, rondvaart Amsterdam voorafgaand aan het concert.

Zoek je tips voor concert met dagje Amsterdam? Meer informatie: syrieback2school.weebly.com/ actie, of voor vragen over aanhaken syrieback2school@soroptimist.nl.

Fondsen besteed aan meubilair op vijftien scholen in zuidoost Turkije

Duizenden kinderen konden op 28 september naar school dank zij de inzet van de Nederlandse Soroptimisten. Met ingang van het nieuwe schooljaar zijn veel gebouwen in gebruik genomen als school. In een deel daarvan ontbraken tafeltjes en stoelen voor leerlingen en kastjes en tafels voor de docenten.

Reden voor UNICEF om bij ons aan te kloppen met de vraag of wij ons ingezamelde geld hiervoor wilden inzetten. Omdat ook wij vooral willen dat gevluchte kinderen zo snel mogelijk naar school gaan hebben we dit, na overleg en met toestemming van het Uniebestuur, gehonoreerd. Al eerder werd een deel van het geld gebruikt om kinderen van rugzakjes met leermateriaal te voorzien en docenten een bescheiden vergoeding te geven. UNICEF en de Turkse overheid werken samen om zaken voor de vluchtelingen zo goed mogelijk te regelen. Zo krijgen, door die samenwerking sinds 2014, Syrische onderwijzers die les geven aan

Emel is 18 jaar en is jeugdvrijwilliger in het opvangkamp in Sanliurfa. "Ik was pas 16 toen ik voor het eerst hier kwam, op mijn eerste dag waren de kleurstiften al wel gearriveerd, maar er was nog niet genoeg papier. Daarom gingen we op het gezicht van onze leraar tekenen. We hebben allemaal zo veel lol gehad. Deze herinnering zal ik altijd koesteren." Nu organiseert Emel zelf activiteiten voor de jongere kinderen. Emel heeft hiervoor diverse trainingen gevolgd die werden gefaciliteerd door UNICEF en het Turkse Rode Kruis.

Ronak en Hazer zijn beide 10 jaar oud en afkomstig van Kobane. Zij leven nu in Sanliurfa in een host community en gaan daar nu naar school. Zelfs in de pauze studeren ze: "We willen allebei leraar worden als we groot zijn".

vluchtelingenkinderen een onkostenvergoeding. Ook zij zijn vluchteling en velen van hen hebben nu in Turkije als (professionele) vrijwilliger les gegeven. Zij beseffen als geen ander dat onderwijs niet alleen een basaal mensenrecht is maar dat het ook een krachtige hulp is op weg naar herstel van getraumatiseerde kinderen. Zij kunnen helpen kinderen te laten opgroeien tot bouwers van een nieuwe samenleving. Met hun vergoeding kunnen deze onderwijzers voor hun kinderen het nodige aanschaffen. Zoals Hanen Elcur, die met haar zes kinderen van Aleppo naar Turkije vluchtte. Ze heeft dertien jaar voor de klas gestaan. Toen ze vluchtte moest ze geld lenen, hun huis in Aleppo is beschadigd, bezittingen gestolen. Ze wil

TEDtalk

Hoop op een toekomst! Er is een bijzonder aangrijpende en verhelderende TED talk van Melissa Fleming (www.ted.com/speakers/melissa_fleming). Door haar gesprekken met vluchtelingenkinderen uit Syrië maakt zij helder hoe hard ons project Syrië 'Back to School' nodig is.

deze schulden graag afbetalen en het geld gebruiken om haar huis te repareren en nieuwe huishoudelijke artikelen te kopen. Want net als de meeste vluchtelingen hoopt ze ooit terug te kunnen gaan naar een veilig Syrië.

Achtste editie SFFK in Noord-Nederland

In het kader van de Internationale Dag van de Rechten van het Kind, vindt volgend jaar voor de achtste keer het Soroptimist Filmfestival voor Kinderen plaats. Het leuke is dat steeds meer clubs zich aansluiten bij de organisatie. Inmiddels wordt dit festival op elf verschillende locaties georganiseerd door evenzovele clubs in Noord-Nederland.

Niet alleen in Drenthe, Groningen en Friesland maar nu ook aan de andere kant van de Afsluitdijk! In Noord Holland organiseren de clubs Waterland in Edam en Volendam het festival en ook club Hoorn heeft zich aangesloten. Vorig jaar bezochten ruim 8.000 basisschoolleerlingen dit festival en wat zou het mooi zijn in de toekomst jaarlijks 10.000 kinderen te kunnen bereiken! Tijdens het SFFK tonen we films, met trieste maar ook leuke verhalen, die allemaal een relatie met kinderrechten hebben, aan kinderen uit groep 5 t/m 8. Zo worden kinderen zich ervan bewust dat het leven dat voor hen vanzelfsprekend is, voor veel kinderen anders is. Het festival staat ditmaal in het teken van het project Syrië 'Back to School': een mooie kruisbestuiving want zo brengen we kinderen ook in contact met de situatie van vluchtelingkinderen.

Doe je mee?

Wil je met jouw club ook het festival organiseren, kom dan eens een kijkje nemen tijdens één van onze festivaldagen: 28 januari: Leeuwarden / 2 februari: Hoogeveen, Volendam, Stadskanaal, Assen, Emmen en Drachten / 4 februari: Edam / 9 februari: Groningen en Steenwijk / 11 februari: Hoorn. Zie voor meer informatie: www.sffk.nl of neem contact op met Luc Ybema-de Wit (Assen) dewity@home.nl of Esther Aarse (De Reestlanden) e.m.aarse@planet.nl.

Esther Aarse
club De Reestlanden

Op woensdag 14 oktober jl. reikte het Coöperatiefonds van de RABO-bank aan verschillende organisaties op het gebied van natuur en cultuurcheques uit. Het Soroptimist Filmfestival voor Kinderen dat in Leeuwarden wordt georganiseerd door de SI Clubs Leeuwarden Noord en Leeuwarden 'Noorderlicht' viel in de prijzen! Op de foto staande, derde en vierde van rechts, Rixt van der Beek (Friesland Noord) en Marjolein Fagel (Leeuwarden 'Noorderlicht') met de cheque van 500 euro. Mede dankzij deze bijdrage kunnen wij ook in 2017 het Soroptimist Filmfestival voor Kinderen weer organiseren.

Marjolein Fagel-Hofkamp
club Leeuwarden 'Noorderlicht'

Geslaagde lezing Natalie Righton

In de zeer goed gevulde zaal van het Titus Brandsma Lyceum in Oss luisterde het publiek geboeid naar Volkskrantjournalist Natalie Righton. Ze vertelde over haar verblijf als vrouwelijke journalist in een islamitisch land. Ze belichtte de achtergronden van de oorlog in Afghanistan en de huidige stand, over de gecompliceerde situatie van deze oorlog die bijna onoplosbaar is en trok lijnen naar de actualiteit, de huidige oorlogen en de vluchtelingenstroom die maar niet lijkt op te houden. De opbrengst van deze lezing en van nog diverse andere activiteiten stelt club Oss Le Papillon in staat om het mooie bedrag van € 4.000,- te doneren aan Syrië 'Back to School'.

Leonie van de Wetering
club Oss Le Papillon

Club- en regionieuws

Wildfair Apeldoorn: € 20.500,- voor een 'duwtje in de rug'

De Apeldoornse Wildfair blijkt nog steeds populair in Apeldoorn en omgeving. Op de zevende editie eind september kwamen 1.500 bezoekers af, die van alles konden doen of beleven in de ruim tachtig stands met spellen, vermaak of activiteiten waarbij 'duurzaamheid' een grote rol speelde.

Een terugkerende attractie was het demonstratieteam van Move4ward Sheepdogs. Dat bordercollies grootmeesters zijn in het schapen drijven weten de trouwe bezoekers van de Wildfair natuurlijk al. Maar dat bordercollies ook graag aan het werk gaan met loopeenden was een interessant nieuwtje. Na twee jaar waren de klanken van de jachthoorns weer terug met de jachthoornblazers 'De Windewaaij Blaeserij'. Het doorlopend kinderprogramma met onder meer ponyrijden, een timmerwerkplaats en knuffelstenen maken met vilt viel wederom in de smaak. Dit alles werd omlijst door het afwisselend repertoire van zang- en instrumentele nummers van de Big Band Apeldoorn. De aftrap werd gegeven door wethouder Mark Sandmann, die inging op het bijzondere project waaraan de opbrengst ten goede komt: 'Een duwtje in de rug' van Stichting Herstel. Deze stichting steunt jonge vrouwen vanaf 16 jaar in crisissituaties. Bij hun groei naar zelfstandigheid worden deze jongeren begeleid door professionele hulpverleners van de instellingen in het maatschappelijk middenveld van de Stedendriehoek (Apeldoorn, Deventer, Zutphen). Stichting Herstel beoogt de jongeren helpen met een financieel duwtje in de rug, onder meer met een bijdrage voor de aanschaf van een laptop, cursusboeken, een goede tweedehands fiets, een ID kaart of iets anders. Club Apeldoorn helpt niet alleen financieel, maar ook met het zoeken van een stageplaats of met gewoon wat praktische hulp.

Ina Stoppelberg
club Apeldoorn

Foto: Fokke P. de Boer

Een wankеле tijdelijke website met veel problemen

De website www.soroptimist.nl is alweer enige tijd in de lucht, maar lang niet tot ieders tevredenheid. Het is dan ook een tijdelijke, bedoeld om de belangrijkste functies en de communicatie met de leden gaande te houden. Begrijpelijk dat veel leden klagen over die site, wij beleven er zelf ook allerlei avonturen mee.

Onderstaand een kleine greep uit de meest voorkomende problemen en wat we er nu aan kunnen doen, vooral dank zij de hulp van Bert Driehuis, die veel ervaring meeneemt als senior security officer bij Cyso Managed. Hij is onze steun en toeverlaat in kritische tijden. Bert heeft de gehackte website weer met veel kunst en vliegwerk aan de gang gekregen. En dit zonder technische beschrijving van de site. Onlogische opbouw zorgt ervoor dat sommige ingrepen op de site gevolgen hadden voor andere elementen. Een preciaire situatie die hij gelukkig weer heeft 'gefixt' zoals dat in ICT-land heet.

Een paar vragen aan Bert:

Bert, onze site is vorig jaar gehackt, wat betekent dat?

De software waarmee de website is gebouwd bevat zwakheden. Dat voorkom je nooit helemaal, maar door de manier waarop de website tot stand is gekomen was het helaas niet mogelijk om updates te installeren. Vroeger of later valt zo'n website in handen van ongenode gasten.

Wie heeft er nou belang bij om onze website te hacken?

Tsja, in dit geval werd de website misbruikt om namaakmedicijnen aan de man te brengen, maar hetzelfde slag

Bert Driehuis, Senior Security Officer bij Cyso Managed.

lieden gebruikt gehackte websites ook om spam te versturen of DDoS aanvallen uit te voeren. Het gaat gewoon om geld, een gehackte website is mischien een paar euro waard.

Zijn onze data nog veilig?

De aanval was gericht op het kunnen verhandelen van de hack zelf. Er zijn geen aanwijzingen dat misbruik is gemaakt van de data op de webserver.

Soms is een bijlage of een webformulier niet toegankelijk en dan krijg ik een code. Die geef ik door aan de webmaster, en daarna werkt het weer. Wat gebeurt er dan achter de schermen?

Er is een extra beveiligingslaag aangebracht, in de vorm van een zogeheten Web Application Firewall. Die is zeer streng en houdt bijna alles tegen wat ook maar enigszins een risico in kan

Onze nieuwe projectmanager Adrië Plooy

houden. Als ik zo'n code doorkrijg, dan zoek ik uit wat het risico is, en als achter zo'n risico geen technisch probleem schuil gaat, dan schakel ik zo'n regel uit.

Sommige leden hebben een e-mail ontvangen van een ander lid, dat aangaf dat ze op een vliegveld in London stond en geld nodig had. Dat verhaal klopte niet, maar hoe kan dat?

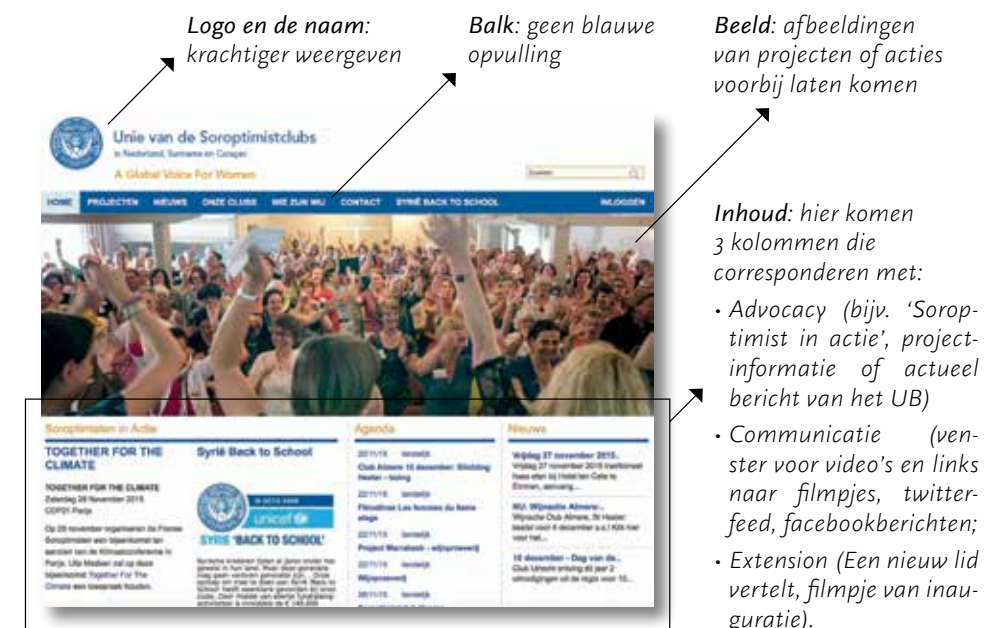
Het wachtwoord van het e-mail account was in verkeerde handen gevallen. Dat gebeurt meestal met al dan niet subtiele e-mails, die bijvoorbeeld oproepen om naar een website te gaan om je mailbox te upgraden. Tik je op zo'n website je e-mailadres en wachtwoord in, dan is je wachtwoord in verkeerde handen. Tik nooit je wachtwoord in als er niet linksboven in de webbrowser een slotje staat, met daar-

naast de naam van de website zoals je die kent. Aanbevolen wordt om voor iedere website waar je een account hebt, zoals Facebook of Twitter, een ander wachtwoord te kiezen. Maar als je dat te moeilijk vindt, kies dan tenminste een apart wachtwoord voor je e-mail en gebruik dat nergens anders voor. Wanneer vreemden bij je e-mail kunnen, dan kunnen ze zich als jou voordoen, en dat levert hoogst ongewenste situaties op. Veel e-maildiensten, waaronder bijvoorbeeld Gmail, bieden de mogelijkheid om een mobiel telefoonnummer te koppelen aan je e-mail account. Als er dan op je e-mailadres wordt ingelogd vanaf een computer die je zelf nooit gebruikt, dan ontvang je een gratis SMS-je om je daar op te wijzen. Je kunt zo het geboefte toestemming onthouden om in te loggen.

'WIE ZOU ONZE WEBSITE NOU WILLEN HACKEN?'

Vorbereiding nieuwe website, Bart en Nuria

Ondertussen wordt er hard gewerkt aan een nieuwe website. De werkgroep Sterk Merk Soroptimist heeft samen met de Werkgroep Nieuwe Website zogenaamde Persona's ontwikkeld. Dat zijn fictieve mensen die staan voor een doelgroep die van de website gebruik zou moeten kunnen maken. Zoals Bart, onze gastspreker. Bart staat voor een regionale bankdirecteur die komt spreken op een fondsenwervend evenement en wil zich goed voorbereiden. We hebben hem een gezin gegeven, be-

Ontwerp van de homepage van de toekomstige website

daacht dat zijn vrouw wellicht een potentiële Soroptimist zou kunnen zijn. Maar er is nog meer wat Bart op onze site wil aantreffen: aantal projecten, financiële resultaten, aan wie de fondsenwerving ten goede komt. Iemand anders is Nuria. Een leuke jonge meid, enigszins vrijgevochten van haar culturele tradities, maatschappijkritisch en met veel reiservaring, een echte globetrotter. Nuria wil met een paar klikken, en bij voorkeur op een visuele wijze, informatie en indrukken opdoen en weten waar wij voor staan. Leden van clubs bij haar in de buurt wil ze bij voorkeur via sociale media bereiken. Naast Bart en Nuria hebben we ook nog Simone, Wil, Sanne en Katja verwekt. Al deze persona's staan voor mogelijke websitebezoekers. En dan is het belangrijk dat ze daarop de informatie kunnen vinden die ze zoeken. Ja en dan de doorzetters van de Werkgroep Nieuwe Website. Projectplannen schrijven, functionele en

technische eisen uit ons halen en een sitemap voorbereiden waarmee we nu de boer op gaan. Wat krijgen we straks? Tja misschien een iets andere site dan nu, technisch en qua beveiliging op een hoger niveau, en qua functionaliteiten wellicht aangepast aan de huidige tijd, maar wel met veel herkenbare elementen. Voorop staat dat de ander ons kan vinden. We willen meer bezoekers generen en daarmee meer bekendheid met het Soroptimisme bewerkstelligen. En meer bekendheid leidt ongetwijfeld ook tot meer leden. Er we willen dat informatie op de website beter te vinden is. Krijgen we ook weer sites per club? Nee, dat kunnen we niet beloven, er zijn ook ander mogelijkheden om stukken te delen binnen de club en veel clubs hebben inmiddels en eigen spetterende website of Facebookpagina. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Önder Konuralp en
Classic Young Masters

OOK VIOLEN IN BRUIKLEEN GEGEVEN

Grote donatie erfenis Atzema voor Classic Young Masters

Half november om de tafel in Dordrecht: Cassandra Rienstra (club Voorburg/Rijswijk) van het Algemeen Fonds (AF), Karin Jense (club Delft), adviseur en musicus, Maria Croese, directeur van de Classic Young Masters en ondergetekende Coosje Hoekstra (club Emmen), redactielid van De Soroptimist.

Er is een heuglijke aanleiding voor dit gesprek: het jonge talent Mayte Levenbach van Classic Young Masters is verblijd met een viool van hoge kwaliteit, en een even goede strijkstok. De Classic Young Masters kunnen rekenen op (minimaal) driejarige financiële ondersteuning van € 15.000,- per jaar. Maria Croese begint acuut te stralen als de prachtige bijdrage voor haar stichting wordt toegelicht. Over de erfenis schreven we in dit blad vorig jaar al: een paar miljoen euro, meubels, huisraad, porselein, kristal, sieraden en muziekinstrumenten liet Carla Atzema-Looman (lid van club Haarlem e.o.) na aan het Algemeen Fonds. Voorzitter Adrienne Vrisekoop, ook lid van club Haarlem e.o., was een goede vriendin van Carla en zij is nauw betrokken bij de besteding van de erfenis, in de geest van het gedachtengoed van Carla. Muziek en het Soroptimisme spelen daarin een hoofdrol. Carla Atzema speelde viool in het Heemsteeds Philharmonisch Orkest. Zij woonde een tijd in bij een familie in Rotterdam en kreeg na het overlijden van de heer des huizes van de weduwe zijn viool: een prachtig exemplaar van Mathias Hornstainer, een 18^e-eeuwse Duitse vioolbouwer. Ze kocht er later een De la Pierre-strijkstok bij en had daarmee een zeer waardevolle combi-

V.l.n.r. Kees Jan Rietveld (Bestuursvoorzitter CYM), Sabine Schläfereit (bestuurslid AF – afd. muziek, club Delft), Adrienne Vrisekoop (voorzitter AF), Maria Croese (directeur CYM).

natie. Haar beide violen met strijkstok maakten deel uit van de erfenis. “We zijn met de instrumenten naar een taxateur geweest en ze zijn heel goed te verkopen. Maar dan is het een waarde-object. Wij geven de violen liever in bruikleen, dan is het een gevoelsobject”, zegt Cassandra.

Al die groene kaartjes

Gezien Carla's liefde voor muziek werd al snel gedacht een deel van haar erfenis te besteden aan 'iets' met muziek, waarbij tegelijkertijd haar grote betrokkenheid bij het Soroptimisme over het voetlicht zou komen. De muziek-

commissie van het Algemeen Fonds, Sabine Schläfereit (club Delft) en Cassandra Rienstra, versterkt door musicus Karin Jense (studeerde tot haar 18^e viool en daarna koor- en orkestdirectie aan het conservatorium) ging aan de slag en kwam uit bij de Classic Young Masters van Maria Croese. De uitkomst is de financiële ondersteuning ten behoeve van jonge vrouwelijke talenten en het beschikbaar stellen van de Hornstainer-viool met strijkstok aan een getalenteerde deelneemster. De Raad van Afgevaardigden vond het tijdens de Zomervergadering in juni een geweldig idee en rondde de

instemming af met een groot applaus. “Zo mooi, al die groene kaartjes die omhoog gingen. Dat gaf ons echt het gevoel: het is goed en we hebben een achterban”, aldus Karin. Maria Croese, zelf mezzosopraan, kreeg een glorieus gevoel toen ze hoorde van de bijdrage van de Soroptimisten. “Het is geweldig om een vast vertrekpunt in je begroting te hebben. Niet elk jaar weer op nul beginnen aan de tocht langs subsidiegevers en sponsors”. Maria legt graag uit wat de Stichting Classic Young Masters doet. “Bij jonge talentvolle musici moet een synchronisatie komen van hun persoonlijke en hun muzikale ontwikkeling. Wij adviseren, begeleiden, zorgen voor speelmogelijkheden, leren hen zich te presenteren, werken aan fysieke en mentale ontwikkeling”. “Zoiets hebben jonge musici echt nodig,” bevestigt Karin. “Ze moeten leren omgaan met de druk van het presteren en met bijvoorbeeld de momenten van eenzaamheid voor en na een optreden. Of met het gedoe van vliegtuig in, vliegtuig uit, hotel in, hotel uit”. Maria en de adviseurs van de Classic Young Masters hebben een groot netwerk op muzikaal gebied maar ook met specialisten als fysiotherapeuten en loopbaancoaches. Er zijn hechte banden met het Rotterdams Philharmonisch Orkest, met het Nederlands Philharmonisch Orkest, met het Grachtenfestival Amsterdam en met het kamerorkest Sinfonia Rotterdam. Talenten van Classic Young Masters kunnen repetities bijwonen of meedoen, ze ontmoeten vakgenoten en soms treden ze op. Niet zelden speelt een van de jonge talenten in De Doelen in Rotterdam of in het Concertgebouw in Amsterdam!

Jong talent

De Mathias Hornstainer-viool van Carla Atzema wordt nu bespeeld door een van de Classic Young Masters: de

Mayte Levenbach

15-jarige Mayte Levenbach. Ze was nog maar zevenenhalf jaar toen ze werd aangenomen op de Jong Talent-afdeling van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Ze volgde daar ook haar middelbare schoolopleiding. Het muzikale talent studeert, speelt en componeert. Haar prijzenkast puilt uit. Ze heeft een scala aan solo-optredens op haar naam staan, zoals live (voor radio) in de Spiegelzaal van het Concertgebouw; in het voorprogramma Jong Talent van de Vrijdag van Vredenburg; tijdens het Haags Kamermuziek festival, het Delft Chamber Music Festival en tijdens het Europees Belasting gala in het Scheepvaart museum; solo samen met de concertmeester van het Residentie Orkest onder begeleiding van het RO tijdens de Noordeinde Nocturne; een recital in de Christus Triomfator Kerk en een koffieconcert in de WTC Art Gallery georganiseerd door Classic Young Masters. Op 26 november was Mayte één van de vier solisten tijdens het Meesterwerkconcert door het Gelders Orkest, waar ze als solist de Lente uit de Vier Jaargetijden van Vivaldi speelde.

Bij de Classic Young Masters zijn dit jaar – toevallig – relatief veel vrouwen. “En wat voor dames!”, aldus Cassandra Rienstra. “We hebben er een paar mogen horen en het is fantastisch”. De tweede viool uit de erfenis van Carla Atzema is in langdurige bruikleen gegeven aan Maria Nicolai, lid van Club Groningen-Oost. Ook weer een mooie connectie, want Carla Atzema werd in Groningen geboren.

VERBONDENHEID, TROTS EN GROTERE ZICHTBAARHEID BELANGRIJKE OPBRENGST

Zomervergadering organiseren? Van harte aanbevolen!

Even leek het er op dat clubs in Nederland niet staan te springen om een Zomervergadering met middagprogramma te organiseren. Maar het tij keerde: voor 2016, 2017 en 2018 zijn er al gegadigden. We gingen om de tafel met leden van drie clubs, die de edities 2013, 2014 en 2015 verzorgden. Met groot enthousiasme werden ervaringen gedeeld, werd er smakelijk gelachen om de oplossingen voor last-minute problemen en werd er even gezocht om vragen die grijze haren veroorzaken.

Joep Mes

daar komt nog een hele rij positieve ervaringen achteraan: geweldig dat je zoveel mensen uit de Unie hebt getroffen; zo mooi dat je je woon- en werkomgeving hebt kunnen laten zien aan een paar honderd vrouwen; heel fijn dat je positie als serviceclub duidelijker is geworden".

De drie clubs die we spraken – Batenburg/Maas en Waal, Almere en Utrechtse Heuvelrug – zijn positief en benadrukken dat het je als club vooral veel oplevert om de jaarlijkse Zomervergadering te organiseren in je woonomgeving. "Je ontwikkelt vaardigheden waarvan je niet wist dat je ze had, denk aan onderhandelen met locaties en sponsors", zegt de een. "Je krijgt een sterke verbondenheid in je club", ervaart de ander. "En een groot gevoel van trots dat het je club is gelukt". En

Saskia Hoogwoud van club Almere: "Het vinden van sponsors is veel gemakkelijker geworden, er zijn zoveel ondernemers en instellingen die van onze club hebben gehoord, daar heb je bij volgende activiteiten profijt van. Ik trek nu moeiteloos Jörgen Raymann aan z'n jasje als ik hem nodig heb. En dan komt-ie ook, voor niks". Aan al deze positieve belevenissen en ervaringen ging een lange periode van vergaderen, werkgroepjes maken, lobbyen, programma's opzetten, locaties zoeken enzovoort vooraf. Joep Mes van Batenburg/Maas en Waal bedacht dat de lustrumviering van de eigen club (15 jaar) een goede aanleiding was om de Zomervergadering

te organiseren. "Het duurde wel even voordat dat idee er in de club door was hoor, maar uiteindelijk stond iedereen er achter. Vooral het idee dat we ons woon- en werkgebied, zo tussen de rivieren gelegen, vol trots zouden kunnen laten zien was belangrijk. En ik vond het als toenmalig bestuurslid ook goed dat de blik van onze eigen leden verbreed werd. Nationale en internationale zaken speelden amper een rol bij ons. Deelname aan landelijke vergaderingen was er weinig bij".

Enthousiasmeren en inspireren

Saskia Hoogwoud herkent dat wel, het gevoel de clubgenoten er echt even door te moeten trekken. "Enthousiasmeren en inspireren moet je wel kunnen". Mirriam Ponds van Utrechtse Heuvelrug geeft aan dat haar clubgenoten juist heel snel meegingen. Alle drie bezochten ze clubs die al eerder een Zomervergadering hadden georganiseerd. Ervaringen uitwisselen is belangrijk en een goed draaiboek is onontbeerlijk. Allemaal hebben ze de ervaring dat anderen hun expertise inclusief draaiboeken graag beschikbaar stellen en delen. Na de consensus "we gaan het doen!", volgt al snel het praktische werk. Bij club Utrechtse Heuvelrug liggen alle fases vers in het

geheugen, hun Zomervergadering is nog maar een paar maanden geleden. Mirriam Ponds: "Je moet heel snel duidelijk hebben wat je wilt: de locatie voor de vergadering, lunchplekken, activiteiten voor het middagprogramma, welk goed doel koppel je er aan". Vooral de locatie is belangrijk, bevestigen de andere twee ervaringsdeskundigen Joep Mes en Saskia van Hoogwoud, "vooral voor je financiële plaatje, want dat is de grootste post op je begroting. En als je een keuze hebt gemaakt komt het aan op scherp onderhandelen. Zeg maar gewoon: soebatten om nog meer korting te bedingen. Daar groei je wel in, je zoekt daarvoor leden van je club die dat kunnen."

Financiën en sponsoring

Financiën, dat is wel even een punt om bij stil te staan. Hoe gaat de financiering van zo'n Zomervergadering? Het ochtendprogramma, de vergadering voor afgevaardigden en overige gasten, drukken zwaar op de begroting. "Vanaf de lunch gaat het je geld opleveren. De deelnemers aan de Zomervergadering betalen een vast bedrag voor lunch, middagprogramma en hapjes en drankjes daarna. En je krijgt een bijdrage van de Unie, niet hoog

hoor. Dat betekent dat je inkomsten komen uit de bijdrage van de deelnemers en uit sponsoring". Sponsoring, is dat voor veel clubs geen lastig punt? Saskia, Joep en Mirriam herkennen het probleem, maar hebben goede tips: "Formuleer duidelijk wat een sponsor ondersteunt en dat is niet het gezellige uitje van een paar honderd Soroptimisten. Maak duidelijk wat je goede doelen zijn, dan kom je in de buurt van een reden voor sponsoring. En regel een activiteit waarbij sponsors met naam en logo vermeld kunnen worden. Club Almere organiseerde een sponsorloop, Utrechtse Heuvelrug maakte een boekje met een overzicht van alle middagactiviteiten met ruimte voor de sponsors. Dat werkt. Tip van Utrechtse Heuvelrug: probeer in je middagprogramma enkele low budget-activiteiten in te plannen. Een instelling die misschien gratis een deel van je gasten rondleidt. Of een ontvangst bij een van je leden thuis of in haar bedrijf. Zo iets biedt ruimte in je begroting. Een tweede punt: bepaal de prijs van deelname tot een vaste datum en laat mensen daarna meer betalen. Dat helpt. Hoor wel... Saskia, Joep en Mirriam hebben figuurlijk nog

Mirriam Ponds

"Je ontwikkelt vaardigheden waarvan je niet wist dat je ze had"

grijze haren van alle late aanmeldingen, verzoeken om wijzigingen – "ik heb me opgegeven voor het fietsen, maar ik ga toch liever in de bus" -, menwensen – "ik lust geen paprika" – en bijzondere kwesties als de poes die eigenlijk mee moet naar de vergadering maar wel ergens in de schaduw moet staan... "Het lukt allemaal", zeggen de drie gesprekspartners, "maar het gevolg is dat je de laatste dagen elke avond met werkgroepjes en met de locatie om de tafel zit om de wijzigingen door te nemen". En dan na afloop, als alle gasten zijn vertrokken: "Pfff. Een glaasje en samen eten. Je bent kapot, maar opgelucht. Je hebt het gedaan! Aanbevolen."

Saskia Hoogwoud

Tekst: Tonny Filedt Kok
Foto's: Global Network of Women's Shelters

Connect and Act voor de aanpak van geweld tegen vrouwen

3^e wereld-
conferentie
vrouwenopvang
in Den Haag

De verwachtingen zijn uitgekomen: een geslaagde conferentie waar 1.100 vrouwen en mannen uit 115 landen kennis en ervaring deelden en de aanpak van geweld hoog op de politieke agenda kunnen zetten van overheden, politici, politie, leger, UN, WHO, EU en allen die na afloop van de conferentie in hun eigen land of organisatie gaan lobbyen of aandacht voor het onderwerp vragen. Hier zijn de 3 A's van Soroptimist International van toepassing: Awareness, Advocacy and Action. Tonny Filedt Kok van club Amsterdam Centrum/West schreef de volgende impressie.

Een goede mix van emotie, kennisoverdracht en debat. De ideale plaats om te netwerken en de urgentie van het onderwerp 'stop geweld tegen vrouwen en meisjes en biedt hen hulp' te voelen, maar ook te leren dat geweld te voorkomen is en hulp aan slachtoffers kan leiden tot ondersteuning van overwinnaars. Elk dagdeel werd geopend met een levensverhaal van een slachtoffer, waardoor de diversiteit van geweld in al haar

Ican

Er is een app voor android voor vrouwen die hulp zoeken bij mishandeling en uitbuiting. De app: Ican, moet nog operationeel worden gemaakt voor Iphone en zou ook in meer talen beschikbaar moeten komen. Daarvoor is geld nodig, waar ook Soroptimisten aan kunnen bijdragen. Wie wil helpen of meer wil weten kan zich wenden tot www.icanapp.nl; Petra van der Pool, tel 06 - 27 13 80 01 of via info@meldcodespel.nl.

heftigheid bij de aanwezigen voelbaar was. De twee gespreksleiders Aldith Hunkar en Jacobine van Geel waren mooie tegenpolen en zeer goed ingevoerd in de onderwerpen. Dat maakte het geheel van een ongekennde hoge kwaliteit. Zowel de opening in de vorm van een nieuwsuitzending Women World News als het slot met de binnenkomst van vier jonge vrouwen op twee tandems na een fietstocht van 14 maanden om aandacht te vragen voor vrouwenrechten. (R4WR, zie ook

pagina 35). Koningin Maxima en de Deense kroonprinses Mary verwoordden beiden thema's van de conferentie. Koningin Maxima sprak over economische onafhankelijkheid van vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld. De Deense kroonprinses Mary over het belang van netwerken zowel regionaal als internationaal. Zij is oprichter van The Mary Foundation, die zich richt op preventie van geweld tegen vrouwen en meisjes. De roep om voldoende en veilige shelters is groot.

Een veilige opvang kan voor vrouwen het begin zijn van een nieuwe start. Minister Bussemaker roemde in haar openingsrede als voorbeeld het succesvolle project De Nieuwe Toekomst van de Nederlandse Vrouwenraad, de Federatie Opvang en andere vrouwenplatforms. Ik mocht op de tweede dag gespreksleider van de empowerment-workshop zijn. Prinses Mary was daarbij aanwezig. Tijdens deze workshop werd zowel het Nederlandse project gepresenteerd als een project uit Pakistan uitgevoerd door Rozan, een ngo die zowel politietrainingen verzorgt als hulp biedt aan slachtoffers van kindermishandeling. Een mooie mix van projecten uit verschillende werelddelen met andere culturele en religieuze normen en waarden. Kijk ook op: [youtube.com/user/GlobalnetworkWS/videos](https://www.youtube.com/user/GlobalnetworkWS/videos).

Club 's-Gravenhage ondersteunt congresgangers

Club 's Gravenhage maakte met een ruimhartige donatie van € 4.650,- mogelijk dat drie activistes op het gebied van vrouwenrechten de conferentie konden bezoeken. Het geld kwam uit een erfenis van clublid en juwelier-antiquair Nel Franken, die in 2007 overleed. Bij de besteding van dit geld heeft de club steeds afgewogen of dat paste in de doelstelling van Soroptimist International, maar ook of Nel dat doel zelf gesteund zou hebben. Het adopteren van deelnemers aan de Derde World Conference of Women's Shelters, past helemaal in dat beeld.

Anjee Agarwal uit India is een bekende activiste, onderzoekerster en schrijfster. Ze is de mede oprichtster van

Samarthyam, een organisatie die opkomt voor de rechten van lichamelijk beperkte mensen. Ze is ook betrokken bij het aangeven van geweld tegen lichamelijk beperkte meisjes en vrouwen in India.

Yanar Mohamed heeft the Organization of Women's Freedom in Irak opgericht in 2003 met als hoofddoel het bieden

van opvang aan kwetsbare vrouwen. Afgelopen twaalf jaar heeft Yanar vijf teams opgezet die in vier steden vrouwen opvangen. Tijdens de conferentie hield Yanar een toespraak over het opvangen van vrouwen in het verscheurde Irak.

Sr. Patricia Ebegbullem, SSL, raakte in 1999 betrokken bij het tegengaan van vrouwenhandel toen ze de president van the Nigerian Conference of Women Religious werd. Ze helpt Nigeriaanse meisjes die (on)vrijwillig terugkeren na bevrijd te zijn uit de prostitutie weer een leven op te bouwen.

Werkconferentie: les in twitt eren en lobbyen

Tekst: Dietlindt Seijsener
Foto's: Rose-Marie Kaanen

Ruim 180 Soroptimisten waren op 14 november naar Ede gekomen voor de Werkconferentie, deze keer in het najaar in plaats van de Najaarsvergadering. Het was een leerzame dag met Advocacy als thema, ditmaal toegespitst op lobbyen. Uniepresident Ingrid Blaauw vraagt een minuut stilte voor de slachtoffers van de terreuraanslagen de avond ervoor in Parijs.

In haar openingsrede roept ze ons op de pleitbezorging vooral samen te doen. "Advocacy is een actief proces: eerst standpunten bepalen en dan samen zichtbaar worden. Zorgen dat 'het tussen de oren komt' en dat het onderwerp een levend iets wordt voor mensen." Scheidend programmacoördinator Marlène van Benthem neemt ons mee door het programma van deze dag. Marlène: "We moeten onszelf organiseren om effectief aan pleitbezorging te kunnen

doen. Door het bundelen van kennis en die vast te leggen in de SIE-thema's of communities" kunnen we effectief worden. Als er dan een vraag vanuit SIE komt, kan de Unie bij hen om input vragen." Ze vervolgt met een paar voorbeelden waar nu juist Advocacy ontbreekt. "We hebben een probleem gezien, bedenken een project en komen dan in actie. We halen veel geld op en bieden de organisatie een mooie cheque aan. Klaar! Advocacy gaat nog een stap verder. Neem het prachtige project 'Free a girl' van SI

Merwekring, dat meisjes uit de prostitutie haalt. Je zou de regering erop aan moeten spreken dat meisjes achterblijven omdat ze geen geld hebben voor schoolboeken."

Politieke macht

Spreker Mirjam Krijnen is coördinator van de Taskforce Women's Rights and Gender Equality bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hoe nuttig haar werk is blijkt uit de cijfers die zij noemt. Eén op de drie vrouwen heeft wereldwijd te maken met geweld. Vrouwen worden uitgesloten van politieke macht. Bij vredesprocessen is aan de onderhandelingstafel minder dan 10% vrouw. 142 Miljoen meisjes zullen de komende tien jaar trouwen voor hun 18e jaar. Als we in dit tempo doorgaan hebben we nog tachtig jaar nodig om economische gelijkheid te bereiken. En, schokkend, twintig jaar ná Bejing zou de agenda nu minder progressief zijn wat betreft vrouwenrechten. De rol van haar taskforce is ervoor te zorgen dat de stem van de vrouwen gehoord wordt. Door samenwerking blik en begrip verbreden. Zij kijken ook naar de rollen die vrouwen spelen in de-radicalisering. Dan volgt spreker Leila Aitbaali, politiek coördinator bij de organisatie WO=MEN, een platform dat zich inzet voor gendergelijkheid. Samen met Atria en de NVR stellen zij jaarlijks het standpunt

van de Nederlandse overheid op voor de vergaderingen van de Committee on the Status of Women (CSW) in New York. Zij neemt ons mee in haar werk en geeft ons een heuse workshop lobbyen: "Je moet helder hebben waarom je wilt lobbyen. Wat wil je bereiken? Wie zijn de key-actoren die verandering teweeg brengen? Wie beheert in de Tweede Kamer welke portefeuille? Ken de namen van de Kamerleden, maar zeker ook van hun politiek assistenten. Die filteren de mails van de Kamerleden. Advocacy noem ik liever lobbyen: dat is echt actief bezig zijn en is een dagtaak". Ze vervolgt haar verhaal met heel concreet te vertellen hoe je te werk kunt gaan. "Ken de Kameragenda. Daarin staat wie wanneer samen komt. Drie weken van te voren heb je contact met het Kamerlid en de PA's. Namen van PA's achterhaal je door de fractie te bellen. Wees in je lobby-brief heel concreet en to-the-point. Lardeer hem met foto's en grafieken en besluit met een concrete suggestie. Je zult moeten opvallen tussen de andere 400-500 brieven. Reageer op hun Twitterberichten, wees af en toe aanwezig bij een debat, zodat ze je herkennen." Als afsluiting van de ochtend wordt, met de beelden van Parijs

nog in het geheugen, de zes minuten durende film getoond van Legien Kromkamp en Inga Tjabkes van club Twente over het belang van onderwijs voor Syrische vluchtelingenkinderen. Dit gemonteerd tegen de beelden van een oorlog die al meer dan vijf jaar duurt. Al snel valt de zaal stil - om aan het eind spontaan te applaudisseren. De film is verkrijgbaar op usb-stick of via https://youtu.be/Pldd1_-RYzhY.

over lobbyen aan de hand van de volgende vragen: wat is het Probleem, welke verandering wil je bereiken, wie wil je daarvoor bereiken, met wie ga je samenwerken en wat is je slogan/twitterboodschap? Alle groepen presenteren hun resultaten plenair, met vaak verrassende wendingen en knappe slogans. Aan inkomend programmacoördinator Olenka van Ardenne de taak een vervolg te geven aan het duurzaam inzetten en uitbreiden van de communities.

Vingeroefening

De middag wordt besteed aan een eerste vingeroefening in advocacy, of lobbyen. Twitteren speelt een belangrijke rol in 'lobbyen', je laten horen. Mieke Allersma (assessor communicatie) neemt ons kort mee door de do's en don't's bij het twitteren. In groepen verlaten de deelnemers daarna de zaal om te praten

Eén minuut stilte voor Parijs.

* Communities vanuit SIE-doelen:

- Onderwijs
- STOP geweld tegen vrouwen
- Economische zelfstandigheid
- Voedselzekerheid
- Gezondheidszorg
- Duurzaamheid van het milieu
- Water en Sanitatie
- Bijdragen aan conflict- en vredesoplossingen
- Hulp bij rampen (natuur en man-made)

Friesland-Zuid op bezoek bij friendshiplink

Medio oktober zijn vijf leden van onze club op bezoek geweest bij onze friendshiplink Sandefjord in Noorwegen, Luc Baarsma, Rita van Wel, Hinke Donker, Abel Veldkamp en Jantsje Beijer.

De club bestond zestig jaar en vierde dit met een uitgebreid diner samen met een groot aantal buitenlandse gasten uit Engeland, Moldavië en Zweden. We hebben een super tijd gehad met home hospitality. Oude banden zijn weer aangehaald en de zon scheen uitbundig wat het tot een fantastische ervaring maakte. We hebben lunches en diners bij de Soroptimisten thuis gehad en in een bijzonder hotel gegeten waar we een rondleiding kregen van captain Hansen over de walvisvaart. Zelfs hebben we daar walvisvlees geproefd.

Het diner was een bijzondere ervaring met interessante toespraken en gebeurtenissen. Een speech van een Moldavische Soroptimist die bij velen emoties opriep omdat ze zo ontzettend dankbaar was voor wat club van Sandefjord voor hen had gedaan. De hulp bestond uit het voorkomen van vrouwenhandel en agressie naar vrouwen. Dit laatste komt veel voor op het platteland door alcohol en armoede. Ellen Gade werd benoemd als ere-lid van de Noorse club. Zij is 92 jaar en charterlid van de club. Zij was daar zeer door ontroerd en hield een zeer krachtige toespraak. Abel heeft de club toegesproken en heeft de nadruk gelegd op onze verbintenis en een gift aangeboden voor het project. Zo'n bezoek inspireert. Je voelt je weer deel van een wereldwijde organisatie van vrouwen die dezelfde doelen nastreven

Luc Baarsma
club Friesland-Zuid

Wine-Dine-Shine bij club Zutphen

Belofte maakt schuld. Mieke Allersma van club Zutphen beschildert een porseleinen schaal met het logo van de Soroptimisten. De klus was een van de kavelen die werden geveild tijdens de het evenement Wine-Dine-Shine deze zomer ten behoeve van Syrië Back to School. Een secuur klusje: eerst wordt het logo op het bord getekend, dan wordt de speciale verf gemengd en de tekening met de verf aangebracht. Nadat de schaal in een hete oven is geweest kan de kleur worden aangebracht, met het bord op de foto als resultaat. Een leuke hobby en een mooi cadeau. Voor Mieke was het vooral een oefening in geduld, zo vertelde ze na afloop.

Emilia Kroegenbridgedrive

Tien horecagelegenheden in Wijchen zetten op 7 november de deuren wijd open voor de Emilia Kroegenbridgedrive. Club Batenburg 'Maas en Waal' organiseerde dit fondsenwervingsevenement voor de 17^e keer in het sfeervolle centrum van het dorp. Er deden 112 paren mee. De opbrengst, een bedrag van 3700 euro, gaat naar Syrië 'Back to School', Leergeld 2stroomland, Taalpunt Beuningen en twee projecten in Malawi.

Yvonne van Leeuwen
club Batenburg "Maas & Waal"

Koop een boek via Yubedo.com en steun Syrië 'Back to School'

'Als je dan toch online een boek wilt kopen, doe het dan bij Yubedo'. Een uitspraak van politicus en auteur Jan Terlouw op de website van yubedo.com. Dat geldt nog meer voor Soroptimisten, want als je hier je boek koopt, gaat er 10% van de aankoop-prijs naar ons project Syrië 'Back to School'.

De boekensite YouBeDo.com doneert dat bedrag aan een goed doel dat jij zelf uitkiest. Club Utrechtse Heuvelrug heeft er met de projectgroep Syrië 'Back to School' voor gezorgd dat ons Syrië-project is toegevoegd aan de lijst met goede doelen die door de eigenaren van Yubedo.com zijn geaccepteerd. Yubedo.com is een boekensite net zoals bol.com en heeft meer dan 4 miljoen titels. Je kunt er ook boekenbonnen bestellen of je eigen boeken tweedehands verkopen. In de afgelopen jaren heeft de site al meer dan 110.000 euro gedoneerd. Via deze link: <https://www.yubedo.com/action/charities/view/730/syri-back-to-school.html> kun je zien hoeveel geld er voor ons project is ingezameld. Je vindt Syrië 'Back to School' onder de S.

Jeanine Raat
club Utrechtse Heuvelrug

'OPEN HEART - OPEN DOOR' IN ETHIOPIË

Internationale verbinding is waarde voor Soroptimisten

Dit voorjaar voelde ik opnieuw de waarde van mijn lidmaatschap van Soroptimist International. Tijdens een enerverende discussie met zes multiculturele vrouwen over de rol van de vrouw, landbouw en ondernemerschap, voelde ik een sterke verbinding. Mijn vriendin en partner in Stichting CERES and JONI Training B.V., Soroptimist Jolande ter Borg en ik waren samen in Ethiopië om een aantal projecten te bezoeken.

Terwijl ik deze reis voorbereide, ontving ik een deelnemerslijst van het Open Heart – Open Door programma van Henny Knap. Ik was blij verrast toen ik zag dat de President van de club Addis Abeba, Asefach Hailese-lassie, op de lijst stond. Haar antwoord op mijn daaropvolgende e-mail gaf me een oprecht 'Open Heart – Open Door gevoel': geïnteresseerd en liefdevol bereid om kennis en kansen uit te wisselen. Asefach nam haar vice-President Lemlem Tekuye

mee naar onze ontmoeting in Addis Abeba. Zij bleek een van de oprichters van club Addis. Asefach is op dit moment bezig drie andere clubs op te richten in Ethiopië. Beide dames gaven ons waardevolle achtergrondinformatie over de Afrikaanse Federatie en Ethiopië. Jolande en ik hadden Shoshan Haran uitgenodigd, de Israëlische oprichter van Fair Planet en Jelleke de Nooy, de Nederlandse facilitator van AgriProfocus in Ethiopië. Het was indrukwekkend om zes vrouwen verhalen te horen uitwisselen over hun pionierswerk. Er bleken veel gemeenschappelijke interesses en verbindingen tussen de verschillende sectoren, ondanks de verschillen in leeftijd en culturen. We waren diep geraakt. Op onze laatste dag in Addis nam Lemlem ons mee naar het 'Community Center' dat zij had opgericht. Dit centrum voor meer dan 15.000 gemeenschapsleden implementeert op succesvolle wijze zogenaamde 'Self Help Groups' voor vrouwen, heeft een bibliotheek en een speelruimte voor schoolkinderen. Voorts hebben ze een ondernemerschap-programma voor vrouwen en een HIV-testcentrum. We

werden enorm verwend en verlieten Ethiopië uiteindelijk gevoed met culturele bagage en dankbaarheid. En met twee waardevolle nieuwe vriendinnen!"

Nikolet Zwart
club Scheveningen

Open Heart – Open Door

Open Heart – Open Door is een uitwisselingsprogramma voor Soroptimisten onder auspiciën van Soroptimist International of Europe. Deelname biedt de mogelijkheid om vriendschapsbanden aan te knopen met Soroptimisten wereldwijd. Er staan meer dan 500 deelnemers ingeschreven uit 59 landen. Het programma biedt diverse opties zoals home hospitality, uitwisseling op vakgebied, huizenruilen jeugduitwisseling. Een mooie kans om gezamenlijk de doelstellingen van het Soroptimisme waar te maken! Friendship, Fun, Fulfilment! Voor meer informatie en een inschrijvingsformulier: Henny Knap-Go, Liaison Officer, hkhknappgo@upcmail.nl, (035) 772 19 02, www.soroptimisteurope.org.

advertentie

Twittertraining voor Soroptimisten

- ▶ Hoe doe je het, wat twitter je en wat werkt?
- ▶ Wat brengt het jou, je organisatie of club?
- ▶ Voor een training of clubavond.

Meer weten of aanmelden? Mail: info@helmacoolman.nl
Helma Coolman Communicatie | www.helmacoolman.nl

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Leidy Veldman

Daantje, de deeltijd-hond

Even kennismaken: Daantje, een driejarige Hollandse smoushond in Emmen met als bijzonderheid dat ze een deeltijd-hond is. Ze heeft twee huizen, twee manden, twee bossen om in te wandelen en twee vrouwtjes: Rineke Sterenberg en Jeannette van den Oudenalder van Soroptimistclub Emmen.

“Toen mijn man Rob in 2009 overleed vroegen veel mensen waarom ik niet weer een hond nam. Maar ik dacht: ‘Nee, ik sta er alleen voor, dat is een te grote belasting.’ Dat vertelde ik ook bij de Soroptimisten. Na een week belde clubgenoot Jeannette met de vraag: ‘Zullen we samen een hond nemen, is dat wat?’ Ik was overonderd door haar aanbod en moest er even over nadenken”, aldus Rineke. De kogel ging door de kerk en beide Soroptimisten gingen op zoek naar een hond. “Dan begint het pas. Wat voor hond? Een pup of een ouder dier? Soort, kleur, ras... We zijn bij het asiel begonnen, maar de ene hond was een bijter of een blaffer, de andere kon niet bij kinderen of bij katten; allemaal met een gebruiksaanwijzing”. Na het overlijden van Jeannette's man Jan Piet in 2011 werd de zoektocht naar een gezamenlijke hond intensiever. Ze kozen voor een smous, het ras waarvan Rineke er al twee had gehad. Niet te groot, gehoorzaam, lief en aanhanke-

Rineke (links) en Jeannette samen met Daantje op de bank.

lijk, kan goed alleen zijn. Maar er zijn niet veel smoushonden; het duurde vijftien maanden voor Daantje haar intree deed in huize Sterenberg en huize Van den Oudenalder.

Op bed

Door een herplaatsing via de Hollandse Smoushonden club kwam ze als pup van een paar maanden begin 2013 in Emmen. Ze is vijf dagen bij Rineke en twee bij Jeannette. Ze stemmen de aanpak van hun hond af, maar er mogen ook verschillen zijn. Bij Rineke is Daantje bijvoorbeeld vaak en graag boven, ze mag er – op een plaid – ook op het bed liggen, maar bij Jeannette komt ze weinig boven. Door de vaste weekindeling kunnen beide dames hun activiteiten plannen. Ze genieten van de dagen dat de hond er is: de vrolijke begroeting bij thuiskomst, lange

wandelingen door het bos, contact met andere honden en wandelaars, de gezelligheid van het beestje. Ontzettend belangrijk als je alleen komt te staan. En ze genieten ook van de dagen dat Daan er niet is: even alle ruimte voor een dagje weg, familiebezoek of een uitstapje naar een museum. “Dat is fijn hoor, want je kunt lang niet overal met een hond aankomen”.

Rineke en Jeannette hebben de hond nu drie jaar. Het gaat boven verwachting goed. “Voorwaarde is dat je elkaar goed kent en vertrouwt. Je moet goede afspraken maken”. Beide Soroptimisten benadrukken dat ze zonder dit initiatief geen hond zouden hebben. “Wat een gemis”, verzuchten ze. En Daantje? Die kijkt eens van links naar rechts en lijkt het met haar positie als deeltijd-hond helemaal eens te zijn.

Club Almere nodigt je uit: Muziek verbindt!

Club Almere nodigt je uit voor een spetterend benefietprogramma op 9 februari 2016 in de schouwburg Almere ten bate van het project Syrië ‘Back to School’.

dit geweldige evenement via www.schouwburgalmere.nl/informatie, of direct via de mail: ticketshop@schouwburgalmere.nl. Een kaartje kost € 25,- voor het goede doel.

Almeerse talenten treden op in de Schouwburg met dans, pop, klassiek, opera, jazz, blues etc. De presentatie is in handen van Jörgen Raymann en ons clublid Mariëtta Petkova, internationaal meesterpianiste! In aansluiting op ons landelijk project Syrië ‘Back to School’, laten wij zien hoe belangrijk ontwikkelingskansen zijn. Na het optreden bieden we een aantal talenten de mogelijkheid om zich verder te ontwikkelen door onder meer masterclasses te volgen, een cd-opname te maken en samen te spelen met andere musici. Het belooft een fantastische avond te worden! Je kunt je aanmelden voor

Cora Janssen
club Almere

Meesterpianiste Mariëtta Petkova

Herinnering is het cement van de club

Foto: Hannie Verhoeven

professionele cameravrouw Josefine Fleuren van Basement Productions. 's Middags was er buikdansles. Het bleek nog niet zo makkelijk om heupen, billen en borstpartij op de opzweepende muziek afzonderlijk van elkaar te laten bewegen. Het zorgde wel voor hilarische momenten. Remmelt Schuring van Schoongewoon completeerde het programma met een inspirerend betoog over het nieuwe ondernemen.

Het eten was voortreffelijk verzorgd door sommelier Ed Baten van Pure Passione, echtgenoot van een van de clubleden. Op zondag waren ook de partners welkom. Samen speelden we een spel zonder grenzen, gevolgd door een heerlijke lunch. Ook werd de film over club Vught Lumineus vertoond. Tien jaar geleden startte onze club geheel eigentijds met een heuse Rap van onze inauguratie-presidente Frederike Praasterink. Ieder van ons kwam in het spotlicht te staan. Dat was de link met de naam van onze club: Vught Lumineus. Elkaar en de medemens in de spotlight zetten is wat we met veel plezier en verve doen. In de opbouwfase van onze club hebben we met vallen en opstaan geleerd hoe belangrijk het is om gezamenlijke herinneringen te hebben aan activiteiten, projecten en elkaar. Die zijn nu vastgelegd in de lustrumfilm. Herinneringen zijn onbetaalbaar en het cement voor onze club.

Jolanda Platschorre
Anne-Marie Koenraad-van Hees
club Vught Lumineus

Bijzondere vrouwen in Maastricht

Op 10 en 11 oktober vierden wij ons lustrum met als titel: ‘Bijzondere vrouwen’. De zaterdag waren bijna zeventig Soroptimisten in het Bonnefantenmuseum in Maastricht aanwezig om te genieten van een rondleiding, een lezing en een borrel.

Prof. Maaike Meijer gaf een lezing over de biografie van de dichteres M. Vasalis. Vasalis is een superieure dichteres wier werk geen spat verouderd is. Prof. Meijer ging vooral in op minder bekende gedichten. Vasalis was modern in haar vriendschappen en had veel vrienden. Vroeger praatte je niet echt over je persoonlijke leven (gevoelens) met elkaar, maar Vasalis deed dit wel. Ze had ook last van de moderne problematiek van de (drie)dubbele belasting als arts, moeder en kunstenaar, in een tijd dat gehuwde vrouwen niet of nauwelijks werkten. Op zondag waren we samen met onze partners te gast bij clublid Julia Neumann in het mooie heuvelland. Na de gebruikelijke ontvangst met Limburgse vlaai was er een flinke wandeling, waarbij we genoten van het mooie weer en van elkaars gezelschap. Een aantal leden keek samen onder leiding van Jos Hodenius naar de film Le Hérisson (Frankrijk 2009) van Mona Achache. Dit is de verfilming van het boek Elegant als een egel van Muriel Barbary. Aangrijpende film met twee uitzonderlijke vrouwen (waarvan een 11 jaar oud, maar vroegwijs) in de hoofdrol. Het weekend werd geheel in stijl afgesloten met een pizza en een jazzband.

Petra Soeters
club Zuid Limburg

TWINTIG JAAR VROUWENSTUDIEFONDS OOST-EUROPA

Succesvol fonds oriënteert zich op de toekomst

Twintig jaar al ondersteunt het Vrouwenstudiefonds (voorheen WEFEE), vrouwen en meisjes uit Oost-Europa, die financiële hulp nodig hebben om zich verder te kunnen ontplooiën. Reden om de schijnwerper te richten op dit fonds, dat weliswaar onafhankelijk opereert, maar geheel wordt bestuurd door Soroptimisten. Zij buigen zich over de vraag: voldoet de oorspronkelijke opzet nog aan de eisen van deze tijd.

In 1989 viel het IJzeren Gordijn, de scheiding tussen de Oostbloklanden onder Sovjet-invloed en West-Europa, dat militair-strategisch onder de NAVO met de Verenigde Staten samenwerkte. De grenzen met Oost-Europa gingen open en daardoor kregen ook Soroptimisten meer mogelijkheden voor internationale betrokkenheid. SI Europe breidde zich snel in vele richtingen uit. Tot de betrokken belangstellende leden behoorde ook Jet Vroom (1919-2003), gepensioneerd maatschappelijk werkster in Nijmegen. Gesteund door haar club en het

toenmalige Uniebestuur richtte zij in 1995 het Vrouwenstudiefonds Oost-Europa op. De achterliggende gedachte van Jet Vroom was sociaal-cultureel: breng vrouwen uit Oost-Europa in contact met democratie, mensenrechten en ontplooiingsmogelijkheden. Laat hen zich in Nederland ontwikkelen door middel van een opleiding en deze kennis meenemen en uitdragen in het land van herkomst. *Internationaal* werd het fonds Women Education Fund Eastern Europa genoemd. Het bestuur was toen – en is nog – vrij klein, een penningmeester, een voorzitter en een secretaris, allen Soroptimist. Hun benoeming moet worden goedgekeurd door de Raad van Afgevaardigden. De financiële steun voor studie- en loopbaanmogelijkheden aan vrouwen in Oost-Europa is vooral bedoeld voor onderwijs in Nederland, maar uitzonderingen zijn mogelijk. In de twintig jaar van het bestaan van het fonds kregen ongeveer vijftig Oost-europese vrouwen een bijdrage. Dus zagen per jaar gemiddeld twee of drie vrouwen hun verzoek beloond. In de begintijd werden de bijdragen eens per twee jaar toegekend, maar sinds 2000 gebeurt dat jaarlijks. Het fonds heeft inmiddels ook een ANBI-status.

Andere aanpak

Jet Vroom voorzag het fonds vooral zelf van gelden. Zij deed dit tot haar overlijden in 2003. Ze had echter ook

Mechteld van den Beld

geregeld dat het fonds na haar overlijden vijf jaar lang elk jaar een gift kreeg. Natuurlijk waren er ook andere inkomsten, van Soroptimistclubs en individuele leden, maar vaak vormde haar geldelijke steun de enige basis... Ten tijde van het overlijden van Jet was Annemarie van Eekelen, een goede bekende van haar, al tien jaar betrokken bij het Vrouwenstudiefonds. Haar werkervaring bij het Cito, waar ze onder meer Oosteuropese landen hielp bij de invoering en samenstelling van nieuwe examensystemen, kwam Annemarie daarbij zeer goed van pas. In 2009 droeg ze de hamer over: ze liet een financieel gezond en inhoudelijk goed fonds achter. Volledig afscheid

heeft ze eigenlijk nooit genomen, de interesse bleef. Het twintigjarig bestaan wordt, naar haar mening, met recht gememoreerd. De vraag hoe vanzelfsprekend het fonds nog is, erkent óók zij. En als geen ander begrijpt ze dat het nieuwe bestuur (met de nieuwe voorzitter, Mechteld van den Beld van club Utrechtse Heuvelrug) zich buigt over een nieuwe koers die voldoet aan de eisen van de huidige tijd. "Het fonds staat voor nieuwe uitdagingen en is gebaat bij een nieuw elan en mogelijk andere benaderingen. Twintig jaar is een behoorlijk lange periode, waarin er diverse ontwikkelingen zijn geweest. Zoals de toetreding van Oosteuropese landen tot de EU. Studenten uit deze landen hebben nu dezelfde rechten op een beurs als andere Europese studenten. Verder is louter financiële bemoeienis met bursalen niet meer voldoende, persoonlijke betrokkenheid en contacten zijn ook van belang. In het verleden was daarvoor veel minder aandacht. Clubs kennen nu hun buitenlandse gast en helpen haar waar nodig. Zo heeft een lid van club Ede onlangs een student aan de Christelijke Hogeschool in Ede een verblijf in haar gastenverblijf aangeboden."

Wie helpen we waarom?

Mechteld van den Beld gaat graag op deze vraag in. "Het studieniveau van de bursalen is de laatste jaren veranderd: meer master-opleidingen in plaats van cursussen. En ook blijkt dat steeds meer studenten langer studeren dan de officiële maximale periode van een jaar. Dat betekent dat wij, zeker gezien de beperkte financiën, de criteria voor een financiële bijdrage aan studenten moeten herzien. Niet alleen willen we weten wat de aanvrager gaat studeren, maar ook waarom. Waarom wil ze die specifieke opleiding volgen en wat wil ze daarmee bereiken?" Ook het niveau

van bepaalde opleidingen kan een belangrijk motief zijn, zo constateert ze. Voor ons land geldt dit bijvoorbeeld voor muziek- en kunstopleidingen. Om deze reden wordt ook af en toe een aanvraag voor een specifieke studie in het buitenland gehonoreerd.

Meer samenwerking

Het Vrouwenstudiefonds Oost-Europa is een relatief klein fonds, het vermogen is ongeveer 45.000 euro. Het fonds heeft het afgelopen jaar twaalf verzoeken om financiële steun ontvangen waarvan er vanwege het beperkte budget (5.900 euro per jaar) vier konden worden gehonoreerd. En dat was mede dankzij een gift van een individueel lid en een bijdrage van club Friesland-Noord. Door deze omstandigheid bepleiten zowel de voormalige als de huidige voorzitter meer samenwerking met andere fondsverstrekken, zoals het Algemeen Fonds en SI Europe. Met het Algemeen Fonds wordt inmiddels serieus gesproken over een jaarlijkse bijdrage. Dit fonds vindt ook dat doelgroepen en werkerterrein moe-

ten worden aangepast aan de huidige tijd. Hoe SI Europe kan bijdragen wordt nu onderzocht. Maar ook meer samenwerking met de clubs in Nederland staat hoog op de agenda. "Door de studenten te koppelen aan plaatselijke clubs in Nederland, stellen we vrouwen in de gelegenheid zich verder te ontwikkelen," aldus Mechteld. Dit jaar kon het fonds de aanvraag van een dochter van een Soroptimist in Oekraïne niet honoreren: zij had graag de Master of International Human Rights and Humanitarian Law aan de Europa Universiteit Viadrina Frankfurt gevolgd. Ook een student in Polen moest worden teleurgesteld. Zij had nog één leergang nodig om als gekwalificeerd schoonheidsspecialist aan het werk te kunnen en had al een baangarantie. Zo zijn er meer schrijnende gevallen. Om studiebeurzen in de toekomst te kunnen blijven toekennen heeft het fonds meer financiële steun hard nodig! Het bankrekeningnummer van Stichting Vrouwenstudiefonds is NL 56 TRIO 0198033648.

Internationale Biking Tour Twente juni 2016

In navolging van de succesvolle Tour de Aarhus Denemarken van afgelopen zomer organiseren de vier Twentse clubs: Club Almelo, Club Twente, Club Enschede Dunya en club Enschede van 11 - 17 juni 2016 de Internationale Biking Tour Twente.

De tour brengt ons in dagelijkse etappes van circa 30 à 40 km door het prachtige Twentse coulissenlandschap. We bezoeken onder meer 'Kunst in het Volkspark' in Enschede en de pittoreske plaatsen Delden en Ootmarsum. Ook staat een dagje Duitsland op het programma.

De avonden worden verzorgd door de leden van de Twentse clubs. Ook begeleiden zij de internationale gasten op de route. De voertaal is het Engels. We overnachten op verschillende plekken: in het weekend van 11/12 juni in de authentieke havezate Hof te Boekelo, in de midweek 13/17 juni in de typisch Twentse locatie Keampke in De Lutte. Soroptimisten uit heel Europa zijn welkom, het maximaal aantal deelnemers is 24, van wie maximaal 5 uit Nederland. Doel van deze trip is meer internationale contacten aan te gaan.

De kosten voor deze trip zijn € 695,- all-in, het bedrag graag overmaken voor 1 februari. Je kunt je vóór 15 januari opgeven bij Huiby Imthorn via huibymthorn@hotmail.com.

Huiby Imthorn
De Twentse clubs

Stichting 'Look good, Feel better' ontvangt 8.000 euro

Voorzitter Lieve Geuens en Petra Odenthal, oprichtster van 'Look good, Feel better'.

Op donderdagavond 24 september kon club Stichtse Vecht een cheque overhandigen aan de stichting 'Look good, Feel better' met een waarde van maar liefst 8.000 euro! Om dit enorme bedrag bij elkaar te krijgen had de club een veiling georganiseerd in april bij de stalhouderij van Zadelhoff. Dankzij gulle sponsoren, een zeer actieve groep Soroptimisten en sympathiek koopgedrag van vele bewoners uit de Stichtse Vecht kon dit mooie bedrag worden gerealiseerd. Look good, Feel better is een stichting die workshops realiseert waarbij men patiënten informeert en adviseert over uiterlijke verzorging bij kanker. Zie ook www.lookgoodfeelbetter.nl. Met het bedrag van 8.000 euro kunnen minimaal 240 vrouwen worden geholpen.

Lieve Geuens
club Stichtse Vecht

Bollentocht op 22 april

Club Lisse-Bollenstreek houdt alweer voor de derde keer een Bollentocht met als motto 'Help ons onderwijs voor Syrische vluchtelingenkinderen in Turkije mogelijk maken!' We bieden een aantrekkelijk programma vanaf 10 uur: met een Bollentocht (bustocht door de Bollenstreek), een bezoek aan het lentepark van de Keukenhof, het bijwonen van het steken van de bloemencorsowagens en het bewonderen van de vele soorten bollen bij de bollenkweker Hein Meeuwissen (de kweker van onze Soroptimisttulpe). De kosten voor deze dag bedragen: € 65,- p.p. De opbrengst gaat geheel naar ons project Syrië 'Back to School'. De bollentocht is aangemerkt als een van de 'side events' in de regio Amsterdam bij de pianorecital van Misha Fomin op 24 april. Maak van de gelegenheid gebruik om tezamen met je Friendshiplinkclubs van de Bollentocht te genieten en naar het Concertgebouw te gaan. Zo maak je er met de leden van je zusterclubs een prachtig weekend van! Vooraanmelding of vragen via sorrentulp@gmail.com

Adrie Plooy
club Lisse-Bollenstreek

Leiden: laptops voor De Spiegel

Op zaterdagmiddag 7 november heerste in het VrouwKindCentrum (VKC) De Spiegel een geanimeerde drukte. Ruim zestig dames troffen elkaar voor een High Tea, geïnspireerd door verschillende culturen. De High Tea is de aftrap voor de sponsoractie van club Leiden om geld bijeen te brengen voor laptops en lesmaterialen die De Spiegeling hard nodig heeft. In De Spiegeling worden taal- en ontwikkelingscursussen gegeven aan vrouwen die een steuntje in de rug nodig hebben bij het integreren in de samenleving. Ook zijn er computerlessen, kooklessen en schilderlessen. Tenminste 45 vrijwilligsters zijn bij De Spiegeling betrokken. De gemeente Leiden subsidieert de huisvesting en betaalt de energiekosten. De overige kosten moeten vooral uit sponsoring betaald worden.

Monica Aartsma
club Leiden

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Karin van de Kar

RIDE 4 WOMEN'S RIGHTS (R4WR)

16.000 kilometer fietsen voor vrouwenrechten

Zondagmorgen 1 november in de lobby van hotel V Nesplein in Amsterdam: vier jonge vrouwen (onder de 30), Carlijn Bettink, Lidewij Ponjee, Sophie van Hoof en Monique van der Veen, die de dag ervoor hun veertien maanden durende fietstocht van ruim 16.000 kilometer van Jakarta naar Amsterdam afrondden. Moe? Wel een beetje. Leeg? Absoluut niet.

Vol indrukken en ervaringen zijn ze nog gemotiveerder om aan hun doel te werken: aandacht vragen voor de rechten van vrouwen en verbetering daarvan. En de Soroptimisten spelen daar een rol in, zowel gedurende de reis als in de toekomst. Eind november is het eerste gesprek met het Uniebestuur om de samenwerking te verkennen. "Wij vinden de doelstellingen en de mogelijkheden van Soroptimisten geweldig. Wat een platform! De Brabantse jeugdvriendinnen vierden elk jaar gezamenlijk de zomervakantie. Ontspannen, lekker bijkletsen. Maar de laatste reis, direct na hun afstuderen, moest speciaal zijn, betekenisvol worden. Ze richtten de Stichting Ride 4 Women's Rights (R4WR) op en spraken af dat ze aandacht wilden vragen voor vrouwenrechten. Om sponsoren en media te trekken, maakten ze hun reuzenfietstocht op twee tandems. "Dat bleek een prima plan. Je bent er behoorlijk wendbaar mee en je fietst nooit alleen". Dat was ook hun antwoord aan de mensen die zezen op de gevaren van hun trip. "Van mensen hebben we nooit last gehad. Wel van het verkeer, wat dacht je van fietsen in Jakarta!"

Young Soroptimist Club?

De reis van Jakarta naar Amsterdam bracht hen dagelijks in contact met de bevolking, met lokale vrouwenprojecten en met een Soroptimistclub. In het maartnummer van De Soroptimist (2015) schreef Frances Luns van club Bangkok over het bezoek van R4WR. Toen zij op Facebook over de Nederlandse vrouwen las, bood zij meteen home hospitality aan en riep clubgenoten op hetzelfde te doen. "They are young, bright and so motivated about their mission! They are very enthusiastic about Soroptimism and after two days with them they were already thinking of starting a Young Soroptimist club like Rotoract, when they return to Holland". Of die jongerenafdeling van het Soroptimisme er komt is nog afwachten, maar Carlijn, Lidewij, Sophie

en Monique blijven aan de weg timmeren op het gebied van vrouwenrechten. Ze maakten een reeks van veertig vrouwenportretten, die ze gebruiken bij lezingen, acties en fondswerving. "We laten vrouwen zien die het op eigen kracht en met hulp van anderen gered hebben. Ze vertellen wat er voor nodig is met wilskracht je doel te bereiken. En wij bieden hen een platform met onze stichting. Kijk maar op onze website: www.r4wr.org", aldus Carlijn. Nog maar pas terug in Nederland timmeren de vier alweer danig aan de weg: radio- en televisieoptredens, interviews in kranten en tijdschriften. Onvermoeibaar blijven ze zich inzetten voor verbetering van vrouwenrechten wereldwijd. Petje af!

SOROPTIMISTS GO GREEN

Soroptimisten lopen mee in The Climate Miles voor leefbare aarde

Zondag 1 november stonden tien Soroptimisten, goed herkenbaar aan de gele hesjes met opdruk 'Soroptimists go green', klaar in Utrecht om mee te lopen met The Climate Miles. Deze tocht, georganiseerd door Urgenda, ging van Utrecht naar Parijs waar op 29 november de klimaattop begon. Wereldleiders praatten hier over maatregelen om de opwarming van de aarde te remmen of te stoppen.

Het was een warme en zonnige zondag, 2 graden te warm. Nog eens 2 graden temperatuurstijging de komende jaren zal desastreus zijn. In een nieuw klimaatverdrag moet ieder land zijn bijdrage leveren aan het beperken van een verdere klimaatverandering. Wij Soroptimisten hebben de eerste tien dagen tot Brussel hard gewerkt om onderweg ons standpunt en onze zorg bekend te maken door flyers uit te delen. Met name de positie van vrouwen en meisjes in arme en kwetsbare landen is in gevaar. Zij ondervinden het meest de gevolgen van klimaatverandering, zoals extreme droogte en minder voedsel, overstromingen en daardoor gedwongen migratie. Tijdens de route hebben zich nog eens vijf Nederlandse en vier Antwerpse Soroptimisten aangesloten, anderen zijn na een of meer dagen naar huis gegaan.

Respect Nature

Elke dag is een mijlpaal geslagen door een BN'er die de wereld een boodschap wilde meegeven, zoals 'Respect Nature' of 'Parijs 2015, stap naar een ecologische beschaving'. Ook elke

dag liepen veel verschillende mensen mee. De vaste kern vormde zo'n twintig personen en de groep groeide soms naar 60 of zelfs naar 200 deelnemers, een bijzondere ervaring. Onderweg hebben we druk gepraat met wie maar naast je kwam lopen. En elke avond had Urgenda een eigen 'Walk-show' georganiseerd over een thema, dat je kan terugzien op YouTube (www.Urgenda.tv). NPO2 zond elke avond een nieuwsflits uit die dag. Tijdens de 'Walk-show' discussieerden deskundigen met Marjan Minnesma van Urgenda. Wij konden meeluisteren, ik heb veel gehoord en geleerd! De wandelroute was ook een mooie tocht door het Hollandse landschap, per pont over de rivieren, door de Biesbosch die van boerenland meer waterland is geworden, door het Brabantse land en de landgoederen voorbij Breda. Soms kregen we informatie en enthousiaste presentaties van duurzaam werkende gemeenten en ondernemers. Met duurzame maaltijden uit de regio konden we onze energie opladen voor de 20 tot 25 km van die dag. Het waren geweldige (en te warme) wandeldagen. Het is mij uit alle gesprekken wel duidelijk

geworden hoe urgent het klimaatprobleem is en dat we niet kunnen kiezen van of dit doen of dat doen. Het is een kwestie van en-en, in een gezamenlijke inspanning samenwerken: overheden en ondernemers, het onderwijs, de kerken en thuis. En wat kun je zelf doen aan duurzaamheid? Enkele suggesties: 20% minder energieverbruik bij voorkeur met zonne- of wind-energie, 20% vlees en 80% plantaardig eten, 20% minder afval, 20% meer woningisolatie, tot 20 km op de fiets of met openbaar vervoer. Ik ga aan de slag. Voor informatie over de tocht, zie www.theclimatemiles.nl.

Luc de Wit-Ybema,
contactpersoon Climate Miles

HULP VAN MEER CLUBS WELKOM

Friesland Zuid helpt uniek project 'Geiten voor Nepal'

Een uniek project voor vrouwen in Nepal heeft twee keer een bijdrage gekregen van club Friesland Zuid. Het geitenproject is een inkomensproject voor arme vrouwen zonder werk en inkomen in afgelegen gebieden van Nepal. Kleinschalig, lokaal, met direct effect voor de lokale bevolking. Een idee voor andere clubs?

Het project werkt als volgt: iedere familie ontvangt twee drachtige geiten, die ze zelf verzorgen. Wanneer er na zes maanden jonge geiten zijn geboren, worden deze aan volgende families gegeven. Alleen de eerste keer wordt een geit doorgegeven, daarna mogen de vrouwen de nieuwgeboren geitjes zelf houden en verkopen. Op deze manier breidt het programma in een dorp zich uit tot alle arme gezinnen in het dorp geiten hebben. Een geit kan tweemaal per jaar jongen krijgen. Deelnemende vrouwen storten elke maand 5 - 10 rupees (8 cent) in een fonds. Uit dat fonds worden zaken als dierenartskosten voor de geiten betaald. De groep vrouwen kiest zelf een coördinator die dit fonds beheert.

Bescheiden kosten, hoog rendement

Voor € 1.000,- worden dertig geiten gekocht en bij vijftien families ondergebracht. Binnen een jaar heeft het aantal geiten zich verdubbeld. Na het afstaan van de eerste worp kunnen vrouwen zelf beslissen wat ze doen:

Annette Reiling (2^e vrouw van rechts) met geiten en Nepalese vrouwen

melken en kaas maken, fokken, verkopen, slachten en vlees eten, huiden drogen etc. Dit project is een van de mogelijkheden om de Nepalese bevolking (en met name de vrouwen en kinderen) te helpen zelf inkomsten te genereren en voor voedsel te zorgen. Nepal is vier keer zo groot als Nederland met 25 miljoen inwoners. Eén op de vijf kinderen sterft voor het vijfde levensjaar. De hele bevolking heeft nog steeds gevolgen van de burgeroorlog, naast de gewone problemen van ontwikkelingslanden als corruptie. Driekwart van de bevolking leeft onder de armoedegrens en velen, vooral vrouwen, zijn analfabeet. De elektriciteitsvoorziening is erg slecht. Nepal is in het voorjaar van 2015 getroffen door twee zeer ernstige aardbevingen, die meer dan 9.000 slachtoffers eiste. Daarnaast raakten tienduizenden mensen gewond, werden veel dieren gedood en werden meer dan 300.000 huizen vernield. Hierdoor zijn meer dan een miljoen mensen dakloos geworden!

Stichting Nepal Sambandha

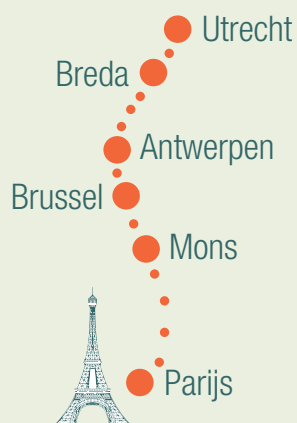
Annette Reiling, een Nederlandse vrouw uit Tijnje (Friesland), is al jaren nauw betrokken bij Nepal en maakte daar de aardbevingen in 2015 in Nepal mee. In 1999 richtte ze met een aantal andere Friese vrouwen stichting Nepal Sambandha op. Doel is de levensom-

standigheden te verbeteren via kleinschalige projecten, vooral gericht op onderwijs, gezondheid en vooral ook op hulp voor meisjes en vrouwen. De lokale Nepalese bevolking komt met projectvoorstellen. De stichting toetst de voorstellen op motivatie, haalbaarheid en realiteit. De dorpelingen moeten zelf ook meewerken. Locale mensen begeleiden de projecten. Minstens 95 procent van alle giften wordt rechtstreeks ingezet. De stichting wil geen kantoor en heeft heel weinig overheadkosten. Dat alles sprak club Friesland-Zuid aan. De vrouwen van Nepal (en de stichting) kunnen zeker nog meer hulp gebruiken, van harte aanbevelen!

www.stichtingnepalsambandha.nl

Joke Schipper
club Friesland Zuid

Op bezoek bij

stichting voor voedselzekerheid

Ceres: drie jaar na oprichting springlevend

Tekst: Dietlindt Seijsener
Foto's: Ceres

In 2012 is stichting Ceres opgericht door Soroptimisten Nikolet Zwart, Marlène van Ben- them en Jolande ter Borg. De naam is ontleend aan de Godin van de landbouw en de moederliefde. Ceres daagt vrouwen, met humor, uit tot discussie over ons voedsel in de toekomst. Vrouwen zijn cruciaal voor globale voedselzekerheid. De organisatie maakt gebruik van bestaande netwerken die vrouwen in het Noorden verbinden met vrouwen in het Zuiden. Zie ook www.ceres.cc en www.cerescc.com voor de internationale versie.

Vrouwen met interesse of kennis en ervaring op dit gebied hebben zich gemeld als ambassadeur. Voor clubavonden

is er een DVD met licht-satirische insteek die kan worden gebruikt om de discussie en bewustwording aan te wakkeren. Veel clubs hebben een bijdrage geleverd aan CERES magazine, met wetenswaardigheden, initiatieven en tips over voedselzekerheid. De Engelse uitgave is in 2013 in Berlijn aangeboden aan Kathy Kaaf, toenmalig Europees president. Inmiddels zijn we drie jaar verder en wordt het tijd voor een tussenbalans. Ceres blijkt nog steeds springlevend. Met veel enthousiasme vertelt Jolande ter Borg wat er allemaal is bereikt. Met als centrale boodschap: 'Vrouw, jij bent belangrijk'. Een boodschap die aankomt: vrouwen zijn zich bewust van hun rol als consument. Trots voegt ze eraan toe: "Ceres is juist, juni 2015, door Nederland Trends gemeld als Trending Topic, omdat wij als eersten getwitterd hebben met #voedselzekerheid." Nikolet en Jolande hebben verder veel roadshows gehouden. Allereerst bij de Soroptimisten, later ook bij andere organisaties als DSM Vrouwenennetwerk, Passage, KVO en Vrouwen van Nu. De Ceres-dvd is verspreid in voedselpakketten en goodiebags die als tool-

boxen binnen de verschillende vrouwenclubs gebruikt konden worden. Dit verspreidde zich als een olievlek. Jolande: "Daarnaast is er het sprekersbureau, met vrouwen die voor verdiepvragen kunnen worden ingehuurd. Waar wij in Nederland nog niet aan gewend blijken te zijn is dat daar een redelijke vergoeding voor wordt gevraagd. Zeker nu wereldwijd economische zelfstandigheid van vrouwen wordt gestimuleerd is dat toch reëel?"

Waarom is die vrouw zo belangrijk bij dit thema?

Als consument bepaal je wat er geproduceerd wordt en waar het gekocht wordt. Die invloed heb je: tachtig pro-

cent van de inkopers van voedsel is vrouw!

En zijn er al veranderingen zichtbaar?

Ceres heeft veel profijt gehad van de tijdgeest waarin veel initiatieven over voedselzekerheid zijn ontstaan. De tijd was er kennelijk rijp voor: Kromkommer, Thuisafgehaald.nl, vegetarisch koken, gezondheid, voedselveiligheid... Drie jaar geleden is ingezet op die bewustwording. Die boodschap leeft nu in Nederland.

Wat is het toekomstdoel?

Ceres wil bijdragen aan het verstevigen van de noord/zuid verbinding: in het zuiden is er te weinig voedsel/vari-

atie, in het noorden heerst overvloed en verspilling. Tachtig procent van de kleine boeren die ons voedsel produceren is vrouw. Ook hier zijn vrouwen enorm belangrijk! Dat betekent allereerst toegang mogelijk maken tot betere zaden en andere landbouwvoorzieningen en tools voor ondernemerschap. Hierdoor kunnen vrouwen economisch zelfstandiger worden.

Wat zijn de stappen hier naartoe?

Ceres heeft onder FDOV van de Nederlandse overheid (Faciliteit Duurzaam Ondernemerschap Voedselzekerheid) een consortium opgericht met Fair Planet, de multinationale zadenleveranciers, Wageningen Universiteit en JONI training B.V. Fair Planet is een non-profit initiatief dat (niet genetisch gemanipuleerde) zaden van de allerbeste kwaliteit en grootste producenten beschikbaar wil maken voor de allerarmste boeren in Afrika. In eerste instantie in drie gebieden in Ethiopië. Boeren worden geholpen met financiering, advies en opleiding, om zo hun opbrengst/inkomsten te verhogen. Er zullen handleidingen komen in beeldtaal voor boeren, in samenwerking met JONI Training B.V., de Haramaya Universiteit in Ethiopië en de Wageningen Universiteit (WUR/Alterra). In Ethiopië heerst geen hongersnood en het land voldoet aan alle voorwaarden: vruchtbaar, genoeg water, maar de gewassen ogen armetierig. De arme boeren hebben niet de middelen om de kwaliteitszaden te kopen die hun oogsten rijker zouden kunnen maken. Bij een eerste proef met de allerbeste tomatenrassen, speciaal voor deze teelomstandigheden bleken de resultaten verbluffend beter. Ceres monitort en evalueert dit vijfjarige project door jaarlijks te toetsen wat er bereikt wordt. Daarnaast houdt Ceres het gender aspect in de gaten. Concreet doel: in 2020 moeten 50.000 boe-

Nikolet Zwart (l) en Jolande ter Borg (r)

ren de beschikking hebben over deze zaden. Als test wordt gestart met tomatenrassen en pepers. Jolande en Nikolet zijn voor dit consortium inmiddels ook naar Ethiopië afgereisd. Via 'Open Heart Open Door' hebben zij uitgebreid kennis gemaakt met de president en de president elect van de Soroptimistclub van Addis Abbeba. Jolande uit haar enthousiasme: "Heel bijzonder om zo ver weg Soroptimisten te ontmoeten. Het voelde als familie! Ondanks andere achtergrond en cultuur, heerste er direct verwantschap en verbondenheid".

Ceres is sinds dit jaar ook betrokken bij GCCASP, een programma van NEPAD (een technische afdeling van de Afrikaanse Unie). Het programma richt zich op het verzachten van de negatieve effecten van klimaatverandering op Afrikaanse boerinnen.

Hoe zien jullie de rol van Soroptimisten in Nederland, Europa of Internationaal voor Ceres?

Jolande: "We hebben veel geleerd. Wat werkt wel, wat werkt niet. Met de huidige ontwikkeling ligt uitbreiding van Ceres in Afrika voor de hand. Afrikaanse Soroptimistclubs groeien net als de Afrikaanse bevolking. Onze boodschap voor onze ambassadeurs blijft: doe wat bij jou past en wat jij belangrijk vindt. Het gaat om bewustwording en het besef dat vrouwen een rol spelen bij voedselinkoop. Herhaling van die boodschap blijft van belang. We beogen alleen een andere blik op voedsel, en dat de verdeling eerlijker moet zijn! We zijn bijzonder dankbaar en eigenlijk ook verrast dat we in tweeënhalfjaar tijd nu al zijn aangekomen bij de noord-zuidverbinding. Daarnaast worden we door onze inzet voor vrouwen steeds meer benaderd voor gender-vraagstukken." Dus op de vraag of Ceres nog leeft kan het antwoord niet anders luiden dan 'springlevend' en actief participierend aan grote veranderingen in onze voedselzekerheid. Meer informatie bij Jolande ter Borg: jterborg@primago.nl.

EDUCATION IS FUTURE, OOK IN KENIA

Docente Simone Wilms: 'Ik hoop dat ik verschil heb kunnen maken'

Simone Wilms, past president van club Den Helder De Razende Bol en daarnaast docent Biologie van het VO Scholen aan Zee in Den Helder, is in het voorjaar van 2015 elf dagen naar Kenia geweest. Ze maakte deel uit van een groep van 17 docenten van scholen voor voortgezet onderwijs in het kader van Teachers4Teachers (T4T). Ze hadden een voorbereiding van twee dagen in Amsterdam, die bestond uit kennismaken en je verdiepen in waar je in Kenia mee te maken krijgt.

Teachers4Teachers, een initiatief van Mia Mollee, organisatieontwikkelaar en coach, bestaat twaalf jaar. T4T heeft als motto 'Education is Future'. Met passie en energie brengt T4T in Kenia een duurzame ontwikkeling op gang. Simone: "Bij de voorbereiding komt het erop neer dat je alles overboord gooit wat je je ervan voorstelde en toch probeert om workshops in elkaar te zetten met als doel uitwisseling van kennis. Ruim tien jaar gaan docenten van het basisonderwijs naar Kenia en sinds vier jaar van het VO. In tweetallen gingen wij op weg met een rugzak vol ideeën en materiaal, maar je bent toch onzeker over wat je daar kunt betekenen. Ons doel was Kwale County, een islamistische kustregio ten zuiden van Mombassa, met acht deelnemende VO scholen. Als je denkt de wijsheid in pacht te hebben: dat laat je al gauw los. De collega's daar zijn universitair geschoold en zeer gemotiveerd. Onder het motto 'meet, connect and learn' ontstaan het contact en de uitwisseling vanzelf. Voorwaarde is dat je respect voor elkaar hebt en naar elkaar luistert."

Swahili

"Het tweedaagse programma zag er als volgt uit: kennismaken, thema's bespreken, workshops geven, toepassing, observatie tijdens lesbezoeken en evaluatie. Dat deden we op diverse scholen. Zowel in het VO als in de bovenbouw van het primaire onderwijs, omdat de leeftijdsopbouw in het onderwijs in Kenia anders is dan bij ons. Leerlingen van 14 en 15 jaar volgen daar nog primair onderwijs. Docenten in Kenia

hebben dezelfde passie voor onderwijs. Zij staan ook helemaal achter het T4T-motto 'Education is Future'. Maar ze hebben het zwaarder met grotere klassen en veel minder middelen. We spraken ook over hun land en over privileges voor sommige bevolkingsgroepen en hoe bepaalde dingen zijn geregeld in Kenia. Het gaat er minder democratisch aan toe. Daarnaast waren de Keniaanse collega's ook erg nieuwsgierig naar Nederland en onze gewoontes."

"De scholen zien er aan de buitenkant vaak redelijk uit, maar van binnen is het heel basaal. Klassen zijn vol en er zijn soms niet genoeg tafeltjes en stoeltjes. Leerlingen zitten dan op de grond. Boeken zijn er amper. Op de VO school waar wij waren is een computerlokaal, maar deze wordt zelden gebruikt want er is amper stroom. Elk dorp heeft een basisschool met gemiddeld 300 leerlingen. Scholen voor VO hebben gemiddeld 700 leerlingen en hebben meer een regiofunctie. Sommige kinderen moeten uren lopen naar school. De taal is een probleem. De voertaal op de scholen is Engels, maar de meesten spreken thuis hun moedertaal of Swahili. Sommige leerlingen maken toetsen slecht omdat zij de Engelse taal niet voldoende machtig zijn, terwijl er met hun intelligentie niets mis is. De taalbarrière is ook van invloed op de betrokkenheid van ouders bij de school."

"Meisjes en jongens zitten in het VO apart. De meisjes met een hoofddoek, de haren kort. De schooluniformen zijn niet zelden versleten. Maar leerlingen zijn nieuwsgierig, leergierig en gedisciplineerd. Bij de lunch gaan ze in de rij met hun bordje langs de rijst en bonen. De discipline hebben we in ons land verloren. Ik beleefde de dingen die ik meemaakte als een 'eyeopener'. Het relativeert de zaken waar ik in Nederland in het onderwijs tegen aanloop en het heeft mijn vertrouwen in eigen kunnen versterkt. Ik ben ook met veel plezier weer naar m'n eigen school gegaan. Kenia was een verrijkende ervaring! Ik hoop dat ik een verschil heb mogen maken in het leven van de docenten en leerlingen daar."

Teachers4Teachers

In 2013 begon het project met circa vijftien docenten van drie VO-scholen. De opzet breidde zich snel uit. Headteachers en teachers van ruim 300 scholen uit het kustgebied tussen Mombassa en de grens met Tanzania deden mee. Nu zijn er workshops voor leraren in het basis- en VO-onderwijs. Inmiddels is er een lerarenopleiding in een van de grootste steden van het land, de havenstad Mombassa, een tweejarige opleiding voor schoolleiders en een opleiding voor kleuterleidsters. T4T werkt in het praktijkgedeelte van de opleiding voor schoolleiders mee door tweemaal per jaar, met een team van Nederlandse schooldirecteuren, de directeuren in opleiding te coachen in praktijksituaties. In vier jaar tijd zijn dertig gecertificeerde directeuren afgeleverd. Ook werkt T4T mee aan een opleiding voor onderwijsinspecteurs. Sinds 2013 zijn enkele honderden kleuterleidsters opgeleid en geslaagd. Daarnaast ging men aan de slag met speciaal onderwijs verbonden aan een reguliere Primary School. Dit jaar is er een onderwijscentrum gebouwd in nauwe samenwerking met de Keniaanse regering. Het is een centrum voor ontmoeting, verbinding en het uitwisselen van kennis. Ook is er nu een gezamenlijk opleidingsplan. Die samenwerking met de regering is essentieel voor het succes. Kijk voor meer informatie op www.teachers4teachers.nl.

In Memoriam

Franki van de Velde-Kooiman
club Enschede

Op 6 juli is Franki van de Velde rustig en vredig uit het leven weggeleden in het bijzijn van haar zes kinderen. Zij was 96 jaar. Franki is bij de oprichting van onze club in 1962 als lid geïnaugureerd. Door haar overlijden verliezen we het

laatste charterlid. Haar lidmaatschap begon met een misverstand. Ze was uitgenodigd als binnenhuisarchitect, maar bleek met dat beroep de kost niet te verdienen. Haar status werd daarom buitengewoon lid en ‘huisvrouw’. Franki vertegenwoordigde onze club lange tijd in de Enschedese Vrouwenraad. Ze was vele keren clubsecretaris. Heel wat clubbijeekomsten vonden plaats in haar gezellige huis. Franki’s grote hobby was de imkerij. Ze had daarvoor een pittige

cursus gevolgd en verzette veel werk voor de Enschedese imkers. Het afscheid van Franki had plaats tijdens een mooie warme en intieme bijeenkomst. De bijzondere rieten ‘kist’ werd gesierd door het prachtige familieportret, gemaakt bij de viering van haar 90° verjaardag. We herinneren ons Franki als een moedige, vriendelijke en uiterst bescheiden vrouw.

Henny Kramers-Pals en Ineke Feringa
club Enschede

Truun van Strien-Kousemaker
club Voorburg-Rijswijk e.o.

Op 30 september is ons clublid Truun van Strien overleden. Truun was lid sinds 1979. Ze had een drukke tandartspraktijk, speciaal ook voor angstige mensen. Ze kon daar met liefde over vertellen. Na haar pensionering zat ze in verschillende commissies, zoals de commissie ‘In en

Om’, een samenwerkingsverband van vijf regionale clubs. Zij was ook een verdienstelijk amateur beeldhouwer. In ons jubileumjaar 1982-1983 was Truun clubsecretaris en schonk ze de club een zelf gesneden houten kandelaar, die nu gebruikt wordt bij de inauguratie van een nieuw lid. In het jubileumjaar 2008 is een boekje uitgegeven met als thema ‘Inspiratie’. Truun schreef hierin dat zij inspiratie kreeg van de vrijheid om te kunnen doen en zeggen wat haar beroerde. En zo handelde ze ook in het

dagelijks leven. We waren in de club zeer getroffen door de manier waarop ze vertelde dat ze Alzheimer had. Al spoedig moest Truun opgenomen worden. We bezochten haar regelmatig en we waren onder de indruk van wat ze weer voor geintjes verzoon op haar eigen ondeugende wijze. Dat alles is nu voorbij. We verliezen in haar een vrolijke en goede vriendin.

Ant Post
club Voorburg-Rijswijk e.o.

Hetty Westerveld-Slager
club Achterhoek

Op 25 september is onze clubmoeder Hetty Westerveld-Slager(85) overleden, op de dag van onze 22° clubverjaardag. In haar werkzame leven was Hetty tolk-vertaler Engels, daarnaast directeur van het Comité Zomerzegels. Vanuit Gouda is Hetty met haar man Nol verhuisd naar

de Achterhoek, waar ze lid werd club Doetinchem/IJsseloever. In 1993 was ze medeoprichter van een tweede club in de Achterhoek; onze Soroptimist Club Achterhoek. Als eerste voorzitter kreeg Hetty de eretitel ‘clubmoeder’. Ze zat in diverse commissies en was ons geweten met een hoge morele standaard. Wanneer wij er als ‘jonkies’ niet uitkwamen waren we blij met Hetty’s kennis en wijze inzicht. Ze hielp zonder zich op te dringen en bezat het talent om alles tot de essentie terug te brengen.

Hetty was een karaktervolle en positieve Soroptimist en een goede promotor van het Soroptimisme, langzaam maar zeker wist ze je deelgenoot te maken. De laatste jaren van haar leven wilde Hetty in de nabijheid van haar kinderen Tineke en Christiaan doorbrengen. Enige jaren geleden verhuisde ze dan ook naar Doorn. Wij denken met weemoed aan haar terug.

Loeki Pruim en Ypie Volbeda
club Achterhoek

Loes Solis Flores-Engelen
club Doetinchem-IJsseloever

Het verwachte, maar toch nog snelle overlijden van Loes heeft ons diep geraakt. Ze was nog maar een week opgenomen in het hospice in Zutphen. Dankbaar vond ze daar de rust na een lange periode van vechten tegen haar ziekte en de pijn. Loes kwam in 1982 bij de club als technicus elektronische producten. In die tijd werkte ze bij het

pacemakerbedrijf Vitatron in Dieren. Later is ze mee gaan draaien in het bedrijf van haar man dat plastic afval recyclede. Ze hield zich bezig met de bedrijfsvoering en de administratie. Actief, initiatiefrijk en betrokken. Dat zijn eigenschappen die Loes kenmerkten. Vanaf de oprichting van onze club is zij jarenlang contactpersoon geweest voor de zusterclubs Christchurch en Haan. Binnen de club liet Loes niet na de betekenis van de werkvelden onder de aandacht te brengen. Zij hield van flamencodansen en fotografie en was

onze vaste huisfotograaf. Ook buiten de club was Loes strijdbaar voor wat haar aan het hart ging: het milieu, de natuur, de vervuiling van zee en aarde. Daarnaast heeft Loes voor de sensorclub betekenis gehad. Zij nam het initiatief tot de oprichting van een sensorclub om als senior-Soroptimisten meer contact met elkaar te onderhouden. Dat is een waardevolle traditie geworden.

Antoinette Kroeze
club Doetinchem-IJsseloever

Mieke Segers-van Pelt
club Groningen-west

Op 22 augustus is Mieke Segers op de veel te jonge leeftijd van 66 jaar overleden. Voor velen van ons kwam haar overlijden onverwacht. Nadat er enkele jaren geleden borstkanker werd geconstateerd en zij eind vorig jaar opnieuw moest worden

geopereerd, leek het weer de goede kant op te gaan. In mei schreef ze ons dat ze hoopte in september weer aanwezig te zijn. Het heeft niet zo mogen zijn. Mieke was een enthousiast en geliefd lid van onze club Groningen-west. Sinds haar inauguratie in april 2002 maakte ze twee keer deel uit van het bestuur. Ze was altijd beheerst, rustig en beschikte over een bepaalde wijsheid. Daardoor werd je gewoon gedwongen naar haar te luisteren. Geen wonder, want haar beroep was

communicatie-adviseur. De wijze waarop Mieke haar ziekte bestreed was typerend voor haar. Iedere stap in de behandeling werd zorgvuldig afgewogen. Maar dan ging ze er ook voor: niet zeuren en vol goede moed! Het afscheid was tot in de kleinste details voorbereid en de kist was omringd door allen die er voor haar toe deden. We zullen Mieke blijven missen.

Iekje Wortelboer en Eliane Wintgens
club Groningen-west

Annemiek Feenema
club Hardenberg-Ommen Meander

In januari 2009 werd Annemiek lid van club Meander. Ze was een actief Soroptimist en zat in diverse commissies. Ze was in staat goed te luisteren, te observeren en de juiste vragen te stellen om vervolgens met een weloverwogen opmerking dan

met een conclusie te komen. Tijdens ons tienjarig bestaan organiseerden we de jaarlijkse Landdag. Zij heeft zich op een geweldige manier heeft ingezet voor het succes daarvan.In 2013 werd bij haar een ernstige ziekte geconstateerd en vele behandelingen volgden, die zij dapper doorstond, met verdriet, maar zeker ook met humor, doorzettingsvermogen en optimisme. In 2014 trad zij nog toe tot het bestuur. Helaas werd dit jaar duidelijk dat haar ziekte ongeneeslijk was. Wij hebben

de afgelopen jaren om haar heen gestaan en haar zo goed mogelijk gesteund in een poging dit voor haar zo draaglijk mogelijk te maken. Velen bezochten haar, met een aantal ging ze nog op reis naar Turkije, Portugal en Texel. Op 20 september is Annemiek op 62-jarige leeftijd overleden. Wij missen haar en koesteren de vele herinneringen die we aan haar hebben.

Martje Groothuizen
club Hardenberg-Ommen Meander

Marleen Kroes
club Gouda e.o.

Op 7 september 2015 hebben wij ons clublid Marleen Kroes (61) op haar laatste tocht begeleid. Zij was bijna twintig jaar lid van club Gouda e.o. Naast de drukke werkzaamheden in het eigen agrarisch bedrijf was zij

gemeenteraadslid en later voorzitter van de VVD Waddinxveen. Vanaf 2010 bekleedde Marleen maar liefst vier jaar een bestuursfunctie in onze club. Zij was penningmeester, vice-president en in 2013-2014 president. De combinatie van het thema ‘Water and Food’ van SI Europe en haar agrarisch ondernemerschap hebben haar geïnspireerd tot het jaarthema, behorend bij haar presidentschap, ‘Met elkaar zaaien, samen oogsten’. Als

clubpresident heeft zij in 2014 groen licht gegeven voor Syrië ‘Back to School’, een initiatief van een van onze clubleden. Wij zullen haar liefde, wijsheid en bevlogen inzet missen, maar wat behouden blijft, is de herinnering aan een wilskrachtige, passievolle en inspirerende vrouw die een grote verbindende factor was in onze club.

Lokje Coenegracht
club Gouda e.o.

Erica Smits
club Venlo Fossa Eugenia

Op 26 mei 2015 hebben we afscheid genomen van Erica Smits (73). Onze dappere en lieve Erica, kantonrechter van beroep, was een lichtend voorbeeld voor

onze club Soroptimist Venlo. Niet alleen zoals Erica haar laatste zware jaren droeg, met optimisme en een kritische geest, vastberaden in hetgeen ze nog wenste. Maar ook met voor ieder van ons een vriendschappelijk woord, zo nodig een goede raad, met de wijsheid van haar jarenlange werk- en levenservaring en van een naderend einde. Wij gedenken met respect een sterke vriendin. Moge haar

herinnering ieder die Erica gekend heeft tot zegen zijn.

Wilma Matheij
club Venlo Fossa Eugenia

Inge Vonsee
club Paramaribo

Ingeborg Vonsee-Raillard, geboren op 7 juli 1935, bij ons bekend als Inge, overleed op 6 oktober. Op 28 augustus 1973 werd Inge geïnaugureerd in onze club Paramaribo. Inge heeft zich altijd ingezet voor onze club. Op haar kon altijd een extra beroep

worden gedaan voor clubactiviteiten. Op bijzondere avonden zong zij met haar prachtige stem Duitse liederen. Als fysiotherapeut was zij zeer geliefd onder haar patiënten. Inge kon goed omgaan met kinderen. Speciaal voor hen had Inge in haar werkkamer een kindvriendelijk hoekje ingericht. De kinderen kwamen met plezier spelen bij die lieve mevrouw met de glimlach. Zij zagen het niet als oefenen en deden dus graag mee. Inge straalde als het goed ging met de kinderen. Op een dag

werd zij door een Soroptimist voorgesteld aan André Vonsee en vanaf dat moment was het Inge en André. De vlam sloeg gelijk over. Zij hebben samen vele mooie jaren gekend. Inge werd op 13 oktober met gepaste Soroptimisten eer naar haar laatste rustplaats begeleid.. Dank dat wij Inge met jou mochten delen. Wij zullen Inge ‘met de smile’ missen.

Christien Naarden
club Paramaribo

Soroptimist International (1921)

80.000 leden, 3.000 clubs in 130 landen
Vakvrouwen voor vrouwen

Doelstellingen

- verbetering van de rechten van de vrouw
- hoge ethische normen
- mensenrechten voor iedereen
- gelijkwaardigheid, ontwikkeling en vrede door het bevorderen van goede internationale verstandhoudingen, begrip en vriendschap

